

Ter Heide *nieuws*

In gesprek met Nadine Dethier

Terugblik op de eerste
Inclusieve Bedrijfschallenge

Hoe Paul 'de tour van Paul'
beleefde

Continuïteit

Eind mei heb ik tijdens ons personeelsfeest letterlijk de fakkel van Paul Geypen overgenomen als algemeen directeur. Tijdens mijn speech heb ik verteld dat deze fakkel voor mij niet enkel leiderschap symboliseert, maar ook continuïteit. Voor mij gaat het over het omarmen van de verantwoordelijkheid als algemeen directeur, waarbij ik waak over de missie, visie en waarden van Ter Heide.

Leidraad

De missie, visie en waarden werden enkele jaren geleden vanuit een brede participatieve oefening opgemaakt. Iedereen die in onze gebouwen passeert, heeft de pancarten aan de muur al wel eens gezien waarop de missie, visie, bouwstenen en pijlers gevisualiseerd zijn. Nu, vijf jaar later, moet er een nieuw ondernemingsplan gemaakt worden om vanaf 2025 te kunnen uitrollen. De huidige missie, visie en waarden van Ter Heide moeten de leidraad blijven van waaruit dit nieuwe ondernemingsplan vertrekt.

Beleidsstafels

Medewerkers en familieleden gaan in de maanden juni en september rond verschillende beleidsstafels met elkaar in gesprek om het huidige ondernemingsplan te evalueren, de interne werking te analyseren en input te leveren voor de werking van de volgende jaren. De beleidsstafels zijn opgebouwd rond de vijf strategische pijlers die in het verleden naar voor werden geschoven. Deze pijlers zijn zodanig ruim geformuleerd en zijn een duidelijke richting voor de realisatie van de missie en visie van Ter Heide, dat ze ook na vijf jaar nog relevant en prioritair zijn voor onze organisatie:

1. Totaaloplossingen op maat
2. Ter Heide = warme thuis
3. Focus op kwaliteit in ondersteuning en expertise

4. Eigentijdse, gebruikersgerichte en betaalbare infrastructuur
5. Verbonden organisatie

Richting en identiteit

Een missie, visie, waarden en strategische doelstellingen zijn belangrijk om richting te geven in een organisatie, om te zien waar de organisatie voor staat, welke cultuur een organisatie vooropstelt. Kortom: het geeft de identiteit weer van een organisatie.

Maar een missie, visie, waarden, mogen niet enkel op papier bestaan, maar ook in de dagelijkse realiteit van het werk. Het is een continu proces dat betrokkenheid en toewijding vereist van iedereen in de organisatie, maar in eerste instantie van de leiding die in hun gedrag en beslissingen de missie, visie en waarden moeten belichamen.

Een fijne samenwerking

Ik kijk uit naar de reis die voor ons ligt, maar als algemeen directeur kan ik dit niet alleen. Hierbij heb ik de steun en betrokkenheid van iedereen nodig, onze medewerkers, ouders en vennoten. Mijn ervaringen in de afgelopen maanden tijdens diverse ontmoetingen, maken dat ik hier alle vertrouwen in heb.

Nadine Dethier
Algemeen directeur

Tropische verwennerij bij Camille

Henis 3 heeft ondertussen al twee bezoeken aan Camille gebracht. Niet de zangeres, wel het verwencentrum in Zoutleeuw. Ontzettend lieve en vriendelijke ergotherapeuten van het woonzorgcentrum Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes ontvingen ons met open armen. Hoewel de wellness meestal wordt gebruikt door de bewoners van het woonzorgcentrum, opende het ook voor ons zijn deuren. De ruimtes zijn volledig aangepast aan ouderen, maar ook aan mensen met een beperking, mede dankzij de tilliften.

Sauna en Turks stoombad

Diego, Meltem en vooral Tanja genoten van de heerlijk warme sauna. Ze pendelden de hele namiddag tussen de sauna en het Turkse stoombad. Languit liggend genoten ze van de aangename warmte. Met zijn vijftig graden was de temperatuur een stukje lager dan normale sauna's en dus ideaal voor onze bewoners. Ondanks Meltem's zuiders bloed, werd het voor haar toch wat te heet. Zij verkoos de zitjes met infraroodlampen, die als een vakantiezonnetje op haar rug voelden. Pascal en Katrien konden met hun rolstoel de sauna gewoon binnenrijden.

Softpack, peeling en bierbad

Katrien en Pascal kozen voor een softpack met geitenbotercreme. Ze werden helemaal ingesmeerd en gemasseerd vooraleer ze ingeduffeld werden in dekens om dan te zakken

in een waterbed-bad. Puur genieten. Katrien kon haar lach niet onderdrukken voor ze zalig indommelde.

Meltem kreeg een geitenmelkpeeling en voor Diego stond een wilde kastanjepeeling op het programma. Een deugddoende massage maakte de ervaring compleet. Tanja kreeg een snoezelbad dat net iets specialer was dan normaal. Ze werd namelijk volledig ondergedompeld in bier. De kruidige geuren die haar neusgaten vulden, brachten haar helemaal tot rust.

Gezonde maaltijd en drankjes

Op een dag die in het teken staat van ontspanning en gezelligheid kan eten niet ontbreken. We schoven onze voeten onder tafel voor een lekker gevarieerde driegangenmaaltijd. Vooral het ijsje smaakte in zo'n warme oorden. Ook konden we de hele dag ongelimiteerd sippen van gezonde limonade, koffie, thee of water.

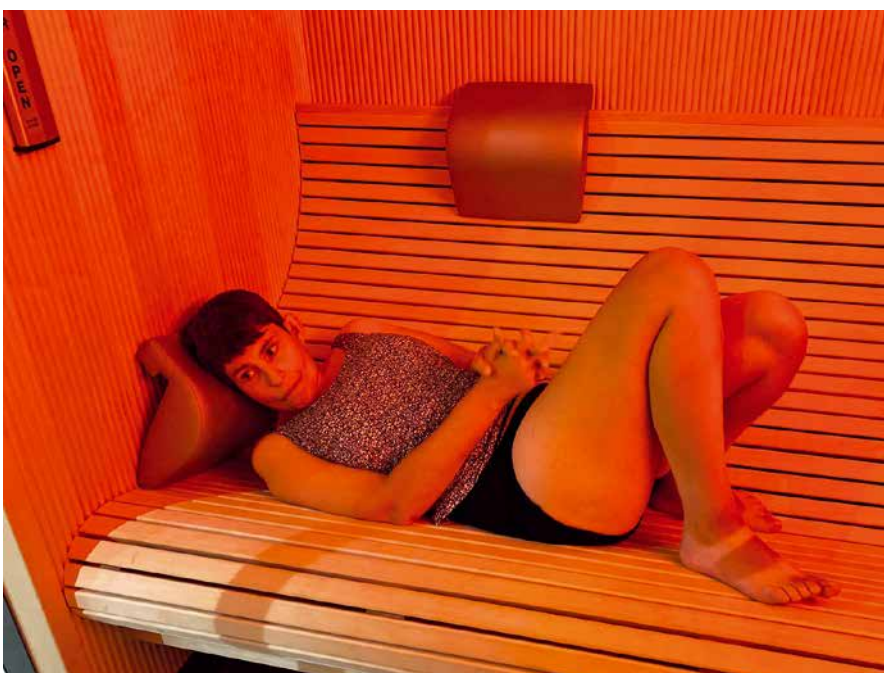
Genieten

Het was een echt feest om onze bewoners te zien ontspannen en genieten, maar ook het personeel kon meegenieten. En dat volledig gratis! De ergotherapeuten van het woonzorgcentrum namen de behandelingen volledig voor hun rekening waardoor al je aandacht volledig naar de bewoner kon gaan. Heerlijk!

Ook eens met jouw leefgroep naar Camille?

Wil je zelf met je leefgroep ook eens naar Camille? Je kan meer info vragen via camille@vzwed.be of ga naar de website <https://st-elisabethsdal.be/dienst/verwenzorg-camille/>. Voor een verwendag betaal je momenteel 57 euro en 15 euro per bijkomende behandeling. Begeleiders mogen gratis mee.

Henis 3

Paasspel campus Zonhoven

Ondanks het aanhoudende regenweer (en misschien ook een beetje tegen beter weten in) hielden we op campus Zonhoven een lente-paasspel eind maart. De paasklokken brachten niet alleen eitjes, maar ook dierengeluk. We blikken terug op een bijzondere editie.

Paaspret

In de voormiddag was het geen lenteweer en dus ging het feest binnen door. In de namiddag kwam de zon er toch eventjes door en kon de paashaas zijn eitjes verstoppen in het gras rondom het Ven. Tot groot plezier van de bewoners, die met veel enthousiasme eitjes konden rapen in het gras of in een berg hooi. Echte diehards konden met een lepel een paaseitje door een

parcours loodsen of paaskegels omgooien.

Paaskonijntjes

Paashaas Hilde liep in hoogsteigen persoon rond op de campus. Ze bracht niet enkel paaseitjes dit jaar, maar ook babykonijntjes. Dit tot grote verbazing van iedereen, want er zaten toch twee vrouwelijke konijntjes in het hok? Hoewel het voor de begeleiders een groot mys-

terie was, genoten de bewoners met volle teugen. Na een stemming werd het babykonijntje 'Fluffy' gedoopt, dat voortaan als knuffeldier op Ter Heide rondloopt. De konijnen werden extra vertroeteld, onder toezicht oog van dierenvrienden Nele, Ines en Tijn, die voor één dag in plaats van werken mee konden vieren.

[Centrale dagbesteding Zonhoven](#)

Feest voor iedereen!

Op 8 mei organiseerden wij in dagopvang De Meers het 'Feest voor iedereen'. Dit feest kwam in de plaats van onze jaarlijkse nieuwjaarsreceptie. Deze konden we toen jammer genoeg niet laten doorgaan, omwille van vele zieken door corona en we wilden dan ook niemand aansteken.

Gezellig samenzijn

Uiteindelijk was het dan 8 mei. We nodigden de ouders en familie uit om gezellig samen te zijn. We zijn begonnen met een kleine receptie en er was aansluitend een barbecue. Iedereen heeft ervan genoten en vond het lekker. Een dessertje mocht dan ook niet ontbreken, dus aten we een lekkere coupe aardbeien met een toefje slagroom.

Bijzondere proclamatie

Op deze mooie dag maakten we ook van de gelegenheid gebruik om Noors

proclamatie te vieren. Juf Elien heeft haar samen met de directeur uitgezwaaid en zo zal meester Carlo haar nu vele nieuwe dingen leren. Kortom: het

was een leuke en gezellige namiddag.

[Ines Jardin,](#)
[leefgroepmedewerker Meers 2](#)

Spar 1 viert Frieda Steyls

In Spar 1, daar werkte onze "Wieba" (Frieda). In de leefgroep hing altijd een lekker sfeertje, want ze zorgde er elke dag voor dat onze bewoners niks tekort kwamen. We mogen wel zeggen dat Frieda een monument van Ter Heide is. Toch is nu de tijd gekomen om te vieren met familie en vrienden, want na vele jaren inzet vertrekt ze op welverdiend pensioen.

Frieda in een notendop

Frieda, je begon je Ter Heidecarrière in campus Genk, maar ook in Tongeren leerde je de bewoners kennen. Uiteindelijk belandde je in Zonhoven en werd je onze collega in Spar 1. In de leefgroep zorgde je steeds voor orde en was je het levende geheugen van Ter Heide. Ook ouders waren altijd welkom, want dat vond je heel belangrijk.

Goede zorg en alles samen doen met de bewoners stonden voor jou voorop. We kennen jou als een assertief en creatief persoon. Misschien ook een beetje koppig, maar dat was soms wel nodig.

Tijd voor jezelf

Ga nu maar lekker stappen en overal mopjes tappen, want nu verdienen je tijd voor jezelf. Geniet van lekker eten, uitstapjes naar Pukkelpop en fijne momenten met familie en vrienden. Je Ter Heideavontuur stopt nu hier, maar wees er maar zeker van dat wij je zullen missen! Dank je wel voor al je jaren inzet en de fijne momenten die we deelden. Vergeet ons niet en kom zeker nog eens langs!

Je collega's van Spar 1

Wellnessdagen Berk-Spar

De komende maanden staan in het teken van wellness in onze leefgroepen. Bewoners van Spar 2 en Berk 1 waren proefkonijnen en genoten samen van een heerlijke, ontspannende namiddag. We bundelden onze ideeën en creëerden een zen-sfeer. Alle kinesisten van woonbuurt Berk-Spar werkten samen mee aan dit nieuwe project.

Verdiend verwenmoment

Wie wellness zegt, zegt rust. En dat is net wat we tijdens de wellnessdagen aanbieden: rustige activiteiten zoals voetbaden, handmassages en relaxerende massages. En dat alles op maat van onze bewoners om hun een totaal verwenmoment te geven.

Zo kreeg Anita een zalige rugmassage van kinesist Annemie. De voeten van Alain kregen een grondige beurt van ergotherapeut Marie. Luc mocht zich dan weer languit in de zetel leggen op de trilmatras. Ook de bewegende beelden van de Qwiek.up zorgden ervoor dat Gino volledig stressvrij was. En de handen van Marc en Monique waren weer helemaal zacht dankzij een handmassage met lotion.

Pure ontspanning

Het doel is om onze bewoners even te laten ontsnappen uit de dagelijkse drukte. We nemen even alle prikkels weg en laten ze genieten van pure ontspanning. Na alle

verwennerijen sluiten we de dag af met een aangepast dessert, zodat ook onze smaakpapillen gestimuleerd worden. We kijken uit naar de volgende dag van totale ontspanning en welzijn in de volgende leefgroep van Berk-Spar.

Marie Lambrechts,
ergotherapeut woonbuurt Berk-Spa

Annemie Croymans,
kinesist woonbuurt Berk-Spar

Caroline Loos,
medewerker activering Berk-Spar

Woonerf waait uit aan de Kust

Wie zei er dat je ver moet reizen voor een geweldig avontuur? De bewoners van het Woonerf bewezen het tegendeel tijdens hun vakantie aan de Belgische kust. De beentjes achterover en het haar vol zand: meer hadden ze niet nodig om volledig te ontspannen.

Vakantie = comfortfood

Wat we in de leefgroepen van het Woonerf allemaal gemeen hebben, is ons talent voor genieten en dolce far niente, zoals Alvaro dat zou noemen. Zelfs aan koken verspilden we tijdens onze vakantie zo weinig mogelijk energie. Elke dag was een feest vol lekker eten en drinken met onder andere Chinees, frietjes, pasta, pizza en dessertjes. Diners werden afgehaald, lunches werden verorberd in restaurants.

Ook aan ijsjes en wafels was er geen gebrek, heerlijk na een deugddoende wandeling! Af en toe werden er toch boodschappen gedaan voor een heerlijke spaghetti of een rijkelijke brunch. Na een mooie zonsondergang genoten we nog van een drankje en wat chips voor de tv.

Belgische kust in één week

Met alle leefgroepen tezamen hebben we bijna heel de kust afgereisd, onder andere naar De Panne, Nieuwpoort, Koksijde en Oostende. Eén van de

hoogtepunten was een onvergetelijke dag in Plopsaland. Onder een stralende zon ontmoetten we onze favoriete Studio 100-figuren en genoten we van een prachtige parade. Het weer mocht dan wisselvallig zijn geweest, ons plezier was dat absoluut niet.

Busrit vol dromen

Op de terugweg naar Zonhoven was de bus opvallend stil, een teken van een week vol actie en plezier, nagenietend van onze avonturen aan zee. Van het gezellige verblijf tot de smakelijke maaltijden, de uitstapjes en wandelingen, elke dag bracht iets speciaals. Terug in Zonhoven kunnen we terugkijken op deze prachtige herinneringen en dromen we alvast van ons volgende avontuur. Een groot dankjewel aan

iedereen die deze vakantie mogelijk heeft gemaakt. Op naar de volgende!

Woonerf

Wandeltocht “de Heikneuters” t.v.v. Ter Heide Zaterdag 20 juli

Vertrek in het Genker plantencentrum, Hengelhoefstraat 118, Genk

Afstanden: 6, 7, 8 & 9 km combineerbaar

Inschrijvingen (ter plaatse) • Start: 7u00 - Einde: 15u00 • Leden: € 1,50 - Niet leden: € 3
Einde catering: 17u00

Ook niet-wandelaars zijn welkom en kunnen Ter Heide steunen in het Heikneuters-tuincafé.
Voor de kinderen: kinderboerderij en springkastelen

Paul als nieuw lid van 'Oud, maar niet Out!'

Op 26 maart 2024 kwamen de gepensioneerden van Ter Heide samen voor hun eerste activiteit van het jaar: een gezellige BBQ. Deze gelegenheid diende niet alleen om lekker te eten en gezellig samen te zijn en herinneringen op te halen, maar ook om de pensionering van directeur Paul Geypen te vieren. We kijken er nu al naar uit om hem te verwelkomen bij onze groep 'Oud, maar niet out!'.

Goed gezelschap

Pauls ontroerende speech liet een indruk achter op alle aanwezigen. Na de smakelijke BBQ besloten we om de benen te strekken en maakten we een ontspannende wandeling van ongeveer vier kilometer naar de Kauw-bosstraat. Onderweg genoten we van elkaars gezelschap, het Limburgse landschap en de frisse lucht.

Leef alsof het je laatste dag is

De dag werd afgesloten met koffie en gebak, waarbij we terugkeken op een dag vol leuke gesprekken en fijne momenten. De positieve reacties deden deugd en bevestigden dat deze activiteit een succes was. De dag was een mooie herinnering aan de waarden van vriendschap, collegialiteit en genieten van het leven na de pensionering.

Laten we blijven genieten van het leven en herinneringen blijven maken, want bij Ter Heide zijn we 'Oud, maar niet out!'.

De werkgroep OMNO, Raymond, Elianne, Franky, Nicole, Mia, Ann, Viviane

Het laatste personeelsfeest

Op pensioen gaan en afscheid nemen van collega's en bewoners die je bijna elke dag ziet; het blijft een fijne maar ook bevreemdende ervaring. Daarom nodigen we tijdens het personeelsfeest graag de collega's uit die het jaar ervoor op pensioen gingen. Zo blijven we op een fijne manier met elkaar in contact en kunnen we een avond genieten van fijne babbels en dansjes. Viviane en Lut vierden dit jaar hun laatste personeelsfeest als nieuw-gepensioneerden.

Lut en Viviane 1 jaar met pensioen ...

We mochten nog een laatste maal naar het personeelsfeest komen.

We hebben erg genoten en het was een prachtige locatie.

We kijken vooral terug op fantastische jaren die we hebben beleefd in Ter Heide.

Dank je wel.

Lut Bral en Viviane Derhaeg,
gepensioneerde collega's

We gaan je missen, Marijke Ory

Lieve Marijke, eind april namen we afscheid van een bijzonder persoon met het hart op de juiste plaats. Na vele jaren trouwe dienst in de grootkeuken van Borgloon, mocht je eindelijk de deur van Ter Heide achter je dichttrekken om aan je pensioenavontuur te beginnen. Onze wekelijkse babbels en fijne momenten samen zullen we moeten missen, maar we gunnen het je van harte.

Altijd goedlachs en behulpzaam

Je goedlachse verschijning en positieve energie zullen ons altijd blijven. Elke dag zorgde je voor plezier in de keuken, ook wanneer het eens wat minder vlot ging. Je stond altijd klaar om de bewoners tijdig een smakelijke maaltijd te bezorgen, want iedereen verdient lekker eten. We kennen jou dan ook als een zeer behulpzaam persoon; of het nu ging om een collega die wat extra hulp nodig had, of om net dat beetje extra aandacht te geven aan de maaltijden die je bereidde – je stond altijd voor iedereen klaar. We hebben enorm veel van je geleerd en zullen je aanwezigheid enorm missen.

Geniet van je welverdiende pensioen

Toch gunnen we je van harte de rust en vrijheid die je nu tegemoet gaat. Geniet van de vele reisjes die je met Danny zal maken en verwen je kleinkinderen

volop. We hopen dat je veel plezier en voldoening zult vinden in je pensioen. Dank je wel voor alles, Marijke.

[Je collega's](#)

Tweede editie reuzepaasbrunch team Berk-Spar

Na het succes van de eerste editie organiseerden we ook dit jaar op vrijdag 29 april een reuzepaasbrunch binnen woonbuurt Berk-Spar. En zo wordt een editie een jaarlijkse traditie! Lachende gezichten, vele knuffels, smullende monden ... het was duidelijk dat iedereen het naar zijn zin had.

Volle buik, frisse neus

We nodigden alle bewoners en personeel uit om samen te genieten van een heerlijke brunch in een gezellige paasfeer. We namen rustig de tijd om te tafelen en een klapje te slaan met elkaar. Als kers op de taart ontvingen we de ouders die talrijk aanwezig waren om dit gezellig samenzijn verder te zetten. We maakten samen een lentewandeling, genietend van het mooie weer en de natuur, maar vooral van het warme samenzijn. We sloten de dag af met een heerlijk dessert en een tasje koffie, zodat iedereen met een voldaan gevoel naar huis ging.

Van editie naar traditie

En of wij voldaan waren! Wij hebben

opnieuw genoten van een gezellige paasbrunch. Graag bedanken we nog iedereen die mee heeft geholpen om opnieuw zo'n prachtervaring mogelijk te maken voor onze bewoners. We kij-

ken alvast uit naar de verderzetting van deze toptraditie!

[Caroline Loos, medewerker activering Berk-Spar](#)
[Marie Lambrechts, ergotherapeut Berk-Spar](#)

Patrick Vreven gaat met pensioen

Patrick startte zijn Ter Heideavontuur in campus Genk in de bouwploeg. Na Genk werd campus Borgloon zijn vaste stek. Daar zorgde hij voor het onderhoud van de tuin, verfwerken en kleine herstellingen. We kennen Patrick als een zeer rustig persoon en als een levensgenieter die kan genieten van een lekker biertje. Sinds 1 mei mag hij genieten van het goede leven als gepensioneerde.

*We laten je met gemengde gevoelens gaan
Om als gepensioneerde door het leven te gaan*

*Geen tickets meer om af te werken
Nu begin je aan het mooie leven,
dat zal je wel merken*

*Nooit meer haasten, nooit meer gestrest
En de koffie, die smaakt thuis toch het best!*

Geniet van je pensioen, Patrick!

Je collega's van de technische dienst

Berk-Spar gaat los op Extrema

Op donderdag 16 mei trekken we met onze delegatie muzikfans van Berk 1, Spar 3 en Spar 1 naar de zesde editie van Extrema Special. Met drie taxi's en een uitgelaten humeur vertrekken we richting Houthalen. We zijn klaar voor een dag vol plezier, muziek en sfeer!

Eén dag voor het festivalterrein rond De Plas druk bezaaid is met dansende feestvierders, opent Extrema al zes jaar de deuren voor mensen met een beperking en hun begeleiding. Van inclusiviteit gesproken! Zo kunnen ook onze bewoners proeven van de festivalsfeer. Onze outfitkeuze: voorbereid op de voorspelde regenbuien met een touch of glitter.

Frietjes + techno = blije bewoners

Helemaal onder de indruk van de mooie decors gaan we los op de beste technomuziek, genietend van de geweldige sfeer die over heel het festivalterrein hangt. Na een paar uur vol dansen en feesten is het tijd voor een welverdiende pauze. Tijdens de lekkere frietjes beko-

men we even van alle indrukken om er dan terug tegenaan te gaan. We eindigen de dag moe en voldaan, maar met een grote glimlach op ons gezicht. We genieten nog steeds na van de fan-

tastische dag en kijken al uit naar het volgend festival!

Caroline Loos,
medewerker activering Berk-Spar

Technische dienst zwaait Luc Hauben en Romain Daerden uit

Het is zover, twee van onze gewaardeerde collega's van de technische dienst gaan met pensioen: Luc Hauben en Romain Daerden. We nemen met veel herinneringen afscheid van deze twee fantastische mannen die ons team jarenlang hebben verrijkt.

Luc Hauben

Onze Luc begon in oktober 1990 bij Ter Heide in Genk. Hij voerde diverse taken uit in de wasserij, bij het vervoer, in het magazijn en zeker niet te vergeten: het gras maaien met zijn Ferrari grasmaaier. Hier heeft onze Luc 28 jaar gewerkt. In 2018 is hij verhuisd naar het Zuiden, naar campus Tongeren. Luc voerde daar diverse taken uit, van het groen tot kleine herstellingen en dit tot 1 mei 2024. Na jaren werken wordt het hoog tijd om aan jezelf te denken!

Romain Daerden

Romain, altijd goedlachs en de sfeermaker van de bende, begon zijn carrière bij Ter Heide 34 jaar geleden. Hij stond altijd klaar voor een grapje, zoals zijn bekende begroeting "Aah, meisjes!" bij binnenkomst. Romain is niet alleen een bron van vrolijkheid, maar ook een zeer vindingrijke en bekwa-

me schrijnwerker. Ondanks zijn leeftijd, heeft hij altijd een moderne en jonge geest behouden.

We zullen jouw humor, creativiteit en energie enorm missen, Romain!

Neen, jullie zijn nog lang niet afgeschreven, maar stappen in een nieuw hoofdstuk van het leven.

Er is niets dat nog moet, maar alles dat wel mag, doe de dingen waar je iedere dag plezier uithaalt.

Dus zo vaak mogelijk genieten is wat je moet doen, dat is tenslotte de betekenis van 'OP PENSIOEN'!

Jullie collega's van de technische dienst

Vreemd wordt vriend

Ter voorbereiding op haar vormsel, zat mijn kleindochter Fien in de catechese-groep van Hoeselt. Voor het thema van die maand 'Vreemd wordt vriend', brachten ze een bezoekje aan de bewoners van het Woonerf. Ik had de eer om erbij te zijn en geniet nog steeds na van een dag vol inclusie en warmte.

Ter Heide als zingeving

In deze tijd is het soms moeilijk om de betekenis van het vormsel duidelijk te maken aan jongeren. Zouden de catechisten erin slagen om dit zinvol overbrengen? Met deze gedachte sprak ik mijn dochter aan, die met hart en ziel werkt met mensen met een beperking. Misschien staan jongeren open voor een dag van inclusie in Ter Heide?

Gelukkig oma-hart

We trokken met een 15-tal jongeren naar Zonhoven. Ikzelf mocht ook

mee. Wat ik daar zag, was een streling voor mijn 'oma-hart'. We gingen wandelen met een 10-tal bewoners: sommigen in de rolstoel, de rest aan de arm. Het was alsof de jongeren dat al jaren deden. Niemand werd aan zijn lot overgelaten. Na de wandeling trakteerden de bewoners ons op een stukje cake. De bewoners en catechisten gingen van vreemden naar één grote vriendengroep. Sommige jongeren vertrokken met tranen in hun ogen. En ook mijn kwetsbaar oma-hart was geraakt.

Ria Ketelslegers, mama van Katrien Verjans, teamcoach Woning 40 en 41

Oase op avontuur naar Mondo Verde

Woensdag 22 mei trokken we met woonbuurt Oase op uitstap naar Mondo Verde. Geen dorpje in Italië, maar een familiepark met attracties en dieren in Nederland. Wat de uitstap bijzonder maakte: de hele woonbuurt was van de partij, zelfs de onderhoudsmedewerkster van Huis 3 ging mee.

Boomstammetjes en spaghetti

Geen attractiepark zonder lange rijen, maar wij hadden geluk: onze bewoners moesten nergens aanschuiven en mocht-

ten twee tot zelfs drie ritjes na elkaar maken. Ze werden op hun wenken bediend door de vriendelijke werknemers, die met iedereen rekening hielden. Ook de

voorspelde regen bleef uit; het enige water dat we over ons heen kregen, kwam van de boomstammetjes.

Als je met Ter Heide op uitstap gaat, mag je eten zeker niet vergeten. Gelukkig was er spaghetti inbegrepen bij ons toegangsticket. Iedereen heeft flink en smakelijk zijn bord leeggegeten.

Leefgroepoverschrijdend plezier

Het was een enorm fijne dag, ook voor ons als begeleiders. Doordat er van elke leefgroep twee tot drie bewoners meegingen, ontstond er een vrolijke gemengde bende. Zo leerden we ook de andere bewoners beter kennen.

Je weet dat het een goede dag is geweest als de busrit naar huis stil is. Onze wens: zeker nog eens met de hele woonbuurt op stap!

Veerle Neven, leefgroepmedewerker Huis 1

Een nieuw avontuur voor Hilda Blockken

Hilda, op 28 november 1988 wandelde je voor het eerst Ter Heide binnen; het begin van een spannend avontuur. De Eik was jarenlang je vaste stek en de bewoners werden daar door jou goed in de watten gelegd. Na vele jaren neem je nu afscheid van Ter Heide en begin je aan een nieuw avontuur. Pensioen is gelukkig niet het einde van de weg, maar slechts een verandering van richting. We wensen jou dan ook het allerbeste toe. Geniet ervan met volle teugen!

*Een stuk van je leven
Heb je het beste van jezelf gegeven
Na een lange race met heel wat horden
Ben je met de jaren weer heel wat wijzer geworden
Vanaf nu ben je vrij in je doen en laten
En beslis jezelf wat je ervan wil maken
Een mooie toekomst ligt op je te wachten
Om je jarenlange inzet te verzachten
We wensen jou nog vele mooie jaren
En dat je nog veel leuke dingen mag ervaren*

Je collega's van Eik 2

Berg 1 neemt afscheid van drie iconen

Het gebeurt niet vaak, maar eind april mocht Berg 1 maar liefst drie gepensioneerde collega's tegelijk uitzwaaien: Josette Thijs, Marijke Cosemans en Ingrid Knapen. Dank jullie wel voor alles wat jullie in Ter Heide hebben gedaan, dames. We zullen jullie missen, maar weet dat jullie altijd welkom zijn in Berg 1.

Marijke Cosemans

*Daar gaat Marijke, met een lach en een traan,
42 jaar heeft ze hier vol toewijding gestaan.
Van Zonhoven naar Tongeren, een reis vol van pracht,
Op Berk 1, Woonerf, Spar 4 en Spar 2,
en toen op Berg 1 met veel kracht.
Als hoofdopvoedster en leefgroepmedewerker, steeds paraat,
Voor onze bewoners en collega's, altijd vol liefde en goede raad.
Op kamp liet ze los, om enthousiast mee te doen met spel en quiz,
Met haar fles Baileys ging er nooit iets mis.
Toen Liliane aan zee 's nachts uit de kamer wist te sluipen
En zich aan lactulose en speculaas tegoed deed,*

*Offerde Marijke zich op om samen met Liliane een dagje 'thuis' te blijven.
Daar hebben ze toch hun speciale band gesmeed.
Mentor van Mie, met geduld en met tederheid,
Stond ze altijd klaar, in elke tijd en op elke gelegenheid.
Een gezellige vrouw, vol verhalen van haar drie,
Nu gaat ze met pensioen, ze krijgt het wel snel onder de knie.
Met haar man en haar hond, haar trouwe metgezel,
Gaat ze genieten van de rust, van 't leven snel.
Wij wensen jou alle plezier,
onze deur blijft voor jou altijd op een kier.*

Ingrid Knapen

*Onze grote Ingrid,
Een mooie verschijning, zo puur en oprecht.
Wat gaan we jou hier missen, echt!
In '94 begon je op Ter Heide, op Spar 4 zo fijn,
Nu sluit je dit hoofdstuk af, met een zacht refrein.
Bij de opening van de campus Tongeren ging jij naar Henis 4.
Daar stond je heel wat jaren met veel plezier.
Met collega's Lianne en Jack heb je heel wat uitgestoken,
deze verhalen blijven dan ook best onuitgesproken.
Pascal en Sarah, haar oogappels in die tijd,
Hadden van haar vertrek op Henis 4 dan ook veel spijt.
Op Berg 1 kwam ze later, als mentor van Nina lief,*

*Met hart en ziel vervulde ze haar taak, ze was haar hartendief.
Altijd vrolijk, altijd vriendelijk, haar lach vol van pracht,
Ingrid, een mooie persoon, met veel kracht.
Geen gezaag, geen geklaag, maar met een lach en oprecht,
Voerde Ingrid haar taken uit, altijd met veel respect.
Soms ondeugend, maar altijd lief en goed,
Ingrid, een mens om van te houden, met een gouden gemoed.
Met de motorrun deed ze mee, vol van leven en plezier,
Een topopvoedster en collega, die we zo gaan missen hier.
Je hebt het verdiend, lieve Ingrid, met alle spijt.
Dus vaarwel, ga en geniet,
Van je mooie kleinkinderen en van al het moois dat het leven biedt.*

Josette Thijs

*Met zoveel aanstekelijke energie heeft Josette sinds '82 op
Ter Heide gestaan.
Het is dan nu ook jammer genoeg tijd om haar te laten gaan.
In Zonhoven begon ze, op een plek ver en wijd,
Met een passie voor activering, altijd klaar voor de strijd.
Bij de opening van de campus, naar Berg 1 in volle gloed,
Daar vermaakte ze de bewoners, met een lach en vrolijk gemoed.
Altijd vol vreugde, altijd paraat,
Josette is de levensvont, die niemand koud laat.
Geen opdracht te groot, geen probleem te klein,
Ze deed veel voor Ter Heide, klaarde elke klus, met een hart zo rein.
Delegeren kon ze goed, ze kreeg alles van iedereen klaar,
Elke keer opnieuw dachten haar collega's "Hoe doet ze dat toch maar?!"*

*Op een dag, voor teambuilding, heeft ze een route uitgestippeld,
het was een lange weg.
Maar de batterij van de elektrische rolstoelfiets was leeg, wat een pech.
Ze fietste met volle kracht naar ons huisje toe.
Plat in de zetel, met haar benen omhoog, zo moe.
Alsof dat niet genoeg was kwam directeur Rik Geerts binnen;
hij kon niet lachen met heel dat gedoe.
Er valt zoveel te vertellen over deze topvrouw, echt waar.
Maar we gaan het hierbij laten, anders zijn we morgen nog niet klaar.
Nu kan ze genieten van hare Eddy en al haar avonturen.
Echt tijd om te werken had ze toch niet meer met al haar zotte kuren.
Josette, bedankt om er voor ons allemaal te zijn,
Voor elk moment, voor elke schijn.*

In gesprek met Nadine Dethier

Onze algemeen directeur, Nadine Dethier, is nu al bijna twee jaar een belangrijk onderdeel van Ter Heide. We willen graag met haar praten om meer inzicht te krijgen in haar ervaringen en perspectieven binnen onze organisatie en wat voor haar belangrijk is in haar rol als algemeen directeur.

Ontmoeting

Nadine verwelkomt ons in haar kantoor. "Het is voor mij belangrijk dat mensen weten dat mijn deur altijd openstaat voor een gesprek. Die 'opendeurfilosofie', die Paul ook belangrijk vindt, is een van de redenen waarom ik destijds solliciteerde bij Ter Heide. Het idee van een warm thuisgevoel spreekt me enorm aan. Ik kan me daar helemaal in vinden."

"Ik geloof sterk in de immense kracht van open communicatie en ben ervan overtuigd dat het van cruciaal belang is om een omgeving te creëren waarin elk individu zich volledig begrepen, gewaardeerd en gerespecteerd voelt."

Samen lunchen

"Als het kan, maak ik graag tijd om samen te lunchen in de refter. Het is een moment waarop we allemaal op gelijke voet staan, ongeacht onze functie of positie. Voor mij is het echt een genot om tussen mijn medewerkers te zitten en gewone, alledaagse gesprekken te voeren die losstaan van het werk. Het is tijdens die momenten dat we elkaar écht leren kennen en onze band verstevigen. En eerlijk gezegd, het geeft me ook een flinke dosis energie."

Kwetsbaarheid tonen

"Of je nu bovenaan de ladder staat of ergens onderaan, we worden allemaal geconfronteerd met dezelfde uitdagingen en strubbelingen. Ik zou het vreselijk vinden als iemand zich niet vrij voelt om naar me toe te komen vanwege mijn positie als algemeen directeur. Ik wil juist dat medewerkers zich gehoord voelen en weten dat hun input ertoe doet."

"Onze vernieuwde visie is geen radicale verandering, maar eerder een voortdurende evolutie en het behouden van wat goed is. Het is een reis die we samen maken, waarbij we ons aanpassen aan de veranderende omstandigheden van de maatschappij."

Voorbeeldfunctie

"Het allerbelangrijkste is dat we als directie een voorbeeld zijn voor anderen. We moeten niet alleen praten over gelijkwaardigheid en inspraak, maar het ook laten zien in ons gedrag. Als leiders moeten we de waarden belichamen die we prediken, anders verliest ons woord zijn kracht."

"Ik vind het belangrijk dat onze medewerkers naar de best mogelijke omstandigheden kunnen functioneren en groeien. Het is niet genoeg om je vrij te

voelen om je gedachten en gevoelens te uiten. Een cultuur waarin iedereen dat als vanzelfsprekend beschouwt, daar zet ik me graag voor in."

Schaduwzijde van het leiderschap

"In mijn rol als algemeen directeur moet ik soms lastige beslissingen nemen. Mensen ontslaan is een van de moeilijkste aspecten van mijn functie. Het is een verantwoordelijkheid die ik serieus neem en waarbij ik me bewust ben van de impact ervan op het leven van de betrokken individuen en op de dynamiek van het team als geheel."

Onze bewoners staan centraal

"Als team streven we ernaar om onze missie te belichamen, met empathie en vastberadenheid in elke keuze die we maken. Het is onze verantwoordelijkheid om onze bewoners voorop te stellen, zelfs wanneer dit betekent dat we soms de uitdagende kant van leiderschap moeten omarmen. Met een warm hart en een vastberaden geest blijven we ons inzetten voor het welzijn van hen die aan onze zorg zijn toevertrouwd."

Lili Bette,
medewerker communicatie

Een fijne kennismaking met Ter Heide tijdens de Jobdagen

Op maandag 29 en dinsdag 30 april organiseerde Ter Heide de derde editie van de Ter Heide jobdagen. Dit jaar konden geïnteresseerden zowel in campus Zonhoven als in Tongeren proeven van de Ter Heidesfeer en kennis maken met medewerkers en ouders. Zo'n 60 personen leerden onze organisatie en bewoners beter kennen en we mogen intussen al enkele nieuwe collega's verwelkomen.

Warmte en verbinding

Zoals de voorbije jaren lag ook tijdens deze editie de focus op warme contacten en verbinding. Geen formele sollicitatiemomenten en ingestudeerde rondleidingen, maar wel gesprekken op maat en inspelen op de behoeften van de verschillende deelnemers waren de insteek.

Op het programma stonden rondleidingen doorheen de campus, kennismaking met de medewerkers, infopunt voor sollicitaties en informele babbels bij een drankje. Wie geïnteresseerd was om meer te weten over een specifieke doelgroep, kreeg bovendien de kans om samen met een medewerker van die woonbuurt in de leefgroepen een kijkje te nemen.

Ontmoetingen per campus

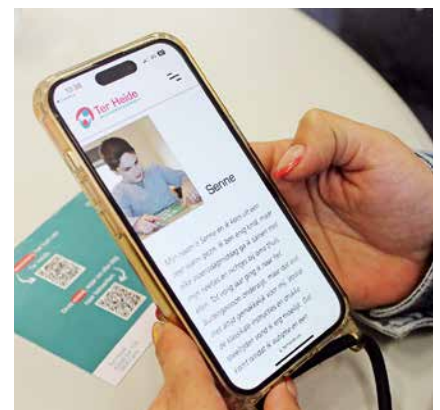
Dankzij het mooie weer ontmoetten we tijdens de rondleidingen ook verschillende groepjes van bewoners en medewerkers. Zo kregen deelnemers al een kleine inkijk in het dagelijkse leven op Ter Heide en wat tijdens de activiteitenmomenten zoal op het programma staat. Van veel deelnemers kregen we te horen dat ze toch onder de indruk waren en veel waardering hebben voor het werk dat in Ter Heide gebeurt.

Gezamenlijke inspanning

Over de twee dagen maakten een 60-tal personen kennis met onze mooie organisatie. Mede dankzij het enthousiasme en de professionaliteit van deelnemende medewerkers en ouders werd het

een groot succes. Van het warm verwelkomen van de deelnemers tot het beantwoorden van hun vragen en het delen van waardevolle inzichten over onze doelgroep en organisatie: heel wat helpende handen hebben gezorgd voor een positieve ervaring voor iedereen die aanwezig was. We hebben niet alleen nieuwe talenten kunnen ontmoeten, maar konden ook laten zien waar onze organisatie(cultuur) voor staat.

We kunnen dan ook terugkijken op mooie resultaten: verschillende personen komen stage doen in Ter Heide, draaien een dagje mee en we willen graag onze drie nieuwe collega's van harte welkom heten in de organisatie! Wij kijken alvast uit naar een even geslaagde editie in 2025.

Voor altijd bij ons

Op 20 maart overleed Dora, een kranige dame met een ontzettend veel doorzettingsvermogen. Ze woonde al jaren in Ter Heide, Berg 1 voelde als haar thuis. Vanuit Ter Heide zorgden we voor een mooie begrafenisdienst.

Ter Heidefamilie

Na haar overlijden gaf de bewindvoerder ons het volste vertrouwen om op een respectvolle manier afscheid te kunnen nemen zoals Dora het verdiende. Dora had immers geen echte familie om dit te regelen. Het werd een mooi afscheid met crematie in intieme Ter Heide-familiekring.

Vereeuwigd op de campus

Samen met de begrafenisondernemer bespraken we de mogelijkheden wat er met de as kon gebeuren. Je mag namelijk niet zomaar ergens as ver-

strooien. Maar met de toestemming van de gemeente, de bewindvoerder en de eigenaar van het privé-eigendom konden we Dora haar laatste rustplaats geven op het terrein van onze campus. Een mooi gebaar om voor altijd thuis te zijn. In bijzijn van het team en de medebewoners strooide Annie samen met de begrafenisondernemer de as van haar vriendin uit aan onze gedenkwand. Dora is nu altijd bij ons.

Hilde Neesen,
zorgcoördinator woonbuurt Henisberg

*De mooiste ster
Ver boven de wolken
Daar heel dicht bij de maan
Zie ik jou als de mooiste ster
Tussen duizenden lichtjes staan
Jij bent de mooiste ster, Dora
Jou vergeten doen we niet
Annie gaat je veel komen groeten
tussen alle sterren ...*

Innovatie in de zorg: TWO deurklink

Bij Ter Heide willen we inzetten op 'Eigentijdse, gebruikersgerichte en betaalbare infrastructuur', één van onze strategische pijlers. Hierbij gaan we actief opzoek naar innovatieve projecten, omdat we ervan overtuigd zijn dat ze aanzienlijke voordelen kunnen opleveren. Niet alleen voor de levenskwaliteit van onze bewoners, maar ook voor het werkgeluk van onze medewerkers. In deze editie zetten we de TWO deurklink in de kijker.

Wat is een TWO deurklink?

De TWO deurklink is ontworpen om een fysieke barrière te creëren voor personen met dwaalgedrag. De deurklink verhindert hen bij het openen van deuren die voor hen niet toegankelijk zijn.

Hoe werkt de deurklink?

Om de deur te openen, moet je twee opeenvolgende handelingen uitvoeren. Aan de voorkant van de klink duw je de ronde knop naar binnen en houd je de knop ingedrukt, vervolgens breng je de hendel naar beneden. Pas dan opent de deur. Deze gecombineerde handeling is voor

personen met beperking en/of dwaalgedrag lastig om uit te voeren. Op die manier voorkom je dat ze een ruimte betreden waar ze niet mogen zijn.

Waarom we hiervoor kozen

- Onmogelijk om ongewenste ruimtes of kamers van andere bewoners te betreden,
- Opheffen van frustraties bij andere bewoners en onze zorgverleners,
- Geen risico op gevaar voor de bewoner met dwaalgedrag,
- Geen overbelasting van pols en vingers bij de zorgkundigen wat bij de nu gebruikte druk-draaiknop wel het geval is.

Terugblik op de eerste Inclusieve

“Een hartverwarmende chaos”, volgens een supporter spatte het geluk van de eerste editie van de Inclusieve Bedrijfschallenge af. De blij gezichten van deelnemers en supporters deden de chaos, die hoort bij eerste edities, als sneeuw voor de zon wegsmelten. We kijken onverbloemd terug op een namiddag vol engagement en inclusiviteit.

Kleine hartjes

We begonnen de dag met een gezonde dosis stress. Een uitgeruste look maakte plaats voor een sportieve outfit en een gespannen glimlach. Van chaos was 's ochtends niet veel te merken. Dit grotendeels dankzij Hilde en Sanny, die werkten als een geoliede machine alsof ze elke dag een Inclusieve Bedrijfschallenge organiseren. Al staken de helpende handen van de vrijwilligers van JLG

die rond 16 uur bijna de grond opging door het enthousiasme van één van onze bewoners van het winnende team Schildermans.

Warme wervelwind

Ondanks het goede weer die dag, raasde er rond 11.45 uur toch even een wervelwind door de sportbar. “Ter Heide is Ter Heide niet zonder een bombastisch entrée”, aldus trotse collega's. Ruim op

een mum van tijd voor de bewoners stond. De bedrijven ontsnapten niet aan de warme luchtstroom die Ter Heide is. Zo werd de toon gezet voor namiddag: een gezellige, zweele drukte. `

Kapitein zoekt matrozen

Teamkapiteins trotseerden de storm wanhopig op zoek naar hun bemanning. Na heel wat moeite en bezorgde zuchten konden ze elkaar na de lunch beter

“Ondanks het voor elkaar vreemde gezelschap, was geen sprake van terughoudendheid. Er was eenvoud, grote openheid en spontaniteit. Ik voelde mij hier onverwacht dadelijk thuis.”

en Randstad daar ook voor iets tussen. “We zijn sowieso dingen vergeten.” Gelukkig was dat niet de ijskar, of de trofee gemaakt door collega Lili Bette,

tijd voor hun lunch, stroomden de leefgroepen toe. Coördinator voeding, Anja Nivelle, vermeed sluw de storm dankzij de persoonlijk gelabelde pasta die in

leren kennen en de bedrijvenshirtjes uitwisselen. De teams waren helemaal klaar voor de zeeslag.

Bedrijfschallenge

Zee(p) proeven

Deelnemers konden de zee ook bijna proeven dankzij de glijbaan van challenge 4 'met glans van de schans'. Het verschil in aanpak tussen de teams was direct te merken. Waar team Donkerblauw koos voor een duidelijke tactiek, stond 'voorzichtigheid' niet in het woordenboek van team Donkerroze. Ondanks enkele valpartijen uit de band, overtuigden ze de bewoner om toch nog eens te proberen. Enkele seconden verder gleed hij succesvol richting de eindmeet.

Drummende Daniela

Enkele meters verderop zorgde jurylid Daniela voor stevige achtergrondmuziek. Als Camille een nieuwe drummer nodig heeft, moet ze niet ver zoeken. Onze bewoners toonden zich meer dan geschikt. Deelnemers konden hun benen hier even laten rusten, terwijl ze armspieren traiden. Ook de stembanden kregen de nodige uitdaging.

Tommeke, Tommeke, Tommeke, wat doe je nu?

Tom Boonen zou fier zijn op de prestaties van alle teams tijdens de fiets- en rolstoelrace. De werknemers zijn zeer welkom om de fietsvrijwilligers te vervoegen. Voor wie dacht dat de walkie talkies als accessoire dienden:

voor juryleden Hilde en Jana waren ze onmisbaar. Mits enkele tussenkomsten van Jean-Marie (Brikhof), die graag de groetjes wou doen aan Sanny, verliep de communicatie vlekkeloos.

"Ik bewonder het geduld en de bekommernis van de begeleiders. Het leek of ook de moeilijkste dingen vanzelf gingen. Je moet een speciale gave hebben om dit werk te doen."

Maisboer voor een dag

Challenge 5 'Ervaar het maar' stelde de benen van de deelnemers opnieuw op de proef. Vooraleer ze konden zoeken naar een witte boon in een maïsberg, moesten ze knellende werkhandschoenen aantrekken. Ik weet niet welke van de twee het meest uitdagend was. Opvallend: iedereen kwam aan de beurt en de rolstoelen werden nog nooit zo vlot geduwd over de ongelijke grond.

Parcours

Als er sommige benen nog niet moe genoeg waren, dan diende het parcours met de bobathbal de mokerslag toe. Van

de hindernissen was nog amper iets te merken, zo snel vlogen de ballen over de piste. Voor sommigen was het lopen een grotere uitdaging dan de bal vooruitduwen. Al toonde Priestila van Huis 5 zich als de nieuwe Nafi Thiam.

Meest enthousiaste supporter

Niet alleen op, maar ook langs de atletiekpiste spatte het plezier ervan af. En dan bedoel ik niet aan de ijsjeskar, of bij de grabbelton, maar bij de supporters. Eén van hen sprong direct in het oog: An Noben, teamcoach van Spar 2 en Berk 1, had zich helemaal uitgeleefd op een spandoek. Dat verdiende een prijs! De leefgroepen winnen een bon voor frietjes. Smakelijk!

Om van de volgende editie een nog groter succes te maken, is jouw mening belangrijk. Vul het evaluatieformulier in via de QR-code.

Kelly naar haar derde EK

Doe de Inclusieve Bedrijfschallenge maal 100 en dan kom je in de buurt van de uit de hand gelopen hobby van Kelly Cloesen, kok bij Ter Heide. Haar hele gezin is gebeten door obstakelruns. Zo hard zelfs, dat zij en haar man naar het EK in Italië trokken.

Hobby als geen ander

"Door een vriend, een forse kerel, ben ik in aanraking gekomen met obstakellopen. Ik dacht: 'Als hij dat kan, dan kan ik dat ook!'", lacht Kelly. Ondertussen is Kelly Belgische kampioene en staat ze eerste in het algemeen klassement. "Trainen doe ik vanuit huis: er staan klimrekken en allerlei grijpvoorwerpen waarmee ik mijn spieren train."

Derde EK, drie wedstrijden

"Van 14 tot 16 juni nam ik deel aan mijn derde EK in Italië. Deze editie bracht toch wat extra stress met zich mee. Naast mijn kwalificatie voor de korte en lange afstand, respectievelijk 3 en 15 km

op vrijdag en zaterdag, liep ik zondag ook 8 km mee met het Belgische elite MIX-team op verzoek van de Belgische Bond. Waar ik normaal tussen de vrou-

wen loop, liep ik hier tussen bodybuilders die er koste wat kost voor gaan. Gelukkig heb ik dat laatste met hen gemeen."

Nieuwsgierige neus

Deze editie van Ter Heide nieuws stelt Chantal Tans, outreachend medewerker, haar nieuwsgierige neusvragen aan Dorien Cappa, maatschappelijk werker woonbuurt Ven. In de volgende editie stelt Dorien op haar beurt weer enkele vragen aan een andere collega.

Chantal: Wat houdt jouw functie in?

Dorien: Ik ben sinds november 2023 de maatschappelijk werker van het Ven, de dagopvang van Ter Heide Zonhoven. Ik ondersteun de ouders/wettelijke vertegenwoordiger van de bewoners bij het in orde brengen van verschillende administratieve zaken. Onder anderen de zorgtoeslag, FOD attest, aanvraag bewindvoering, ... Ik maak de ouders wegwijs in een wereld die voor hun niet altijd even duidelijk is. Er komt heel veel administratief bij kijken. Ook kijken we samen naar mogelijke oplossingen omtrent verschillende casussen, bv. een moeilijke thuissituatie, aanvraag woonopvang

omdat het thuis niet meer gaat, doorverwijzen naar andere organisaties, ...

Chantal: Wat vind je het leukst aan jouw job?

Dorien: Ik haal enorm veel energie uit mijn contacten met de collega's, de ouders en uiteraard ook de bewoners. Je kan echt een band opbouwen, wat ik heel belangrijk vind in een job. Ook vind ik het fijn om mensen echt verder te kunnen helpen, ze een houvast te kunnen geven en dat ze na een gesprek meer duidelijkheid hebben.

Chantal: Wat staat er de komende maanden op het programma?

Dorien: In juni zijn de zomerfeesten van de leefgroepen. Dit zijn de activiteiten die wij samen doen met de kinderen en

ouders van de leefgroepen. Dit zijn altijd leuke momenten om elkaar wat beter te leren kennen en elkaar nog eens te zien. Tijdens de zomer worden er bovendien verschillende activiteiten georganiseerd door onze ergotherapeut en eind augustus gaat er ook nog een barbecue door.

Chantal: Waar kan je je na het werk in uitleven?

Dorien: Ik ga graag naar de fitness. Ook vind je me vaak in de natuur, waar ik graag wandel. We zijn verder ons huis aan het verbouwen; hier kan ik mijn creatieve kant zeker kwijt.

Nieuwe medewerker in de kijker

Valentina Doukhopelnikoff

Sinds 11 maart kreeg team communicatie & ont-haal een nieuwe collega. Valentina is fan van honden, veganistisch eten, de zee en vooral van haar broer.

Testosteron

"Moest je je afvragen welk woord ik al onnodig vaak heb uitgesproken: 'testosteron'. De fiere blik van mijn jongere broer (met mentale beperking) toen hij het woord eindelijk uitspuwde was het allemaal waard. Al stappend, tijdens onze dagelijkse wandeling met de hond leerde ik hem met heel veel geduld en gelach het meest nutteloze woord. Zo volgden er nog een paar, waaronder prottemonnee en pr  papper   of filet americain zoals mama te hulp schoot."

Weg (naar) comfort

"Dat de liefde voor mijn broer mij op een dag naar een instelling voor mensen met een beperking zou leiden, had ik nooit gedacht. Zeker niet om de functie van communicatiemedewerker te vervullen. Opgroeien met iemand met een beperking is namelijk nog iets anders dan werken voor en met deze bijzondere mensen. Je moet het écht goed doen, het moet je liggen. Na een job in

een communicatiebureau dat grotendeels overheidsopdrachten uitvoert en enkele maanden als raadgever en persoonlijk medewerker van een Vlaamse minister, was de stap richting Ter Heide kilometers verwijderd van mijn comfortzone."

Honger stillen

"Bert was tijdens mijn sollicitatie vooral bezorgd over mijn honger naar drukte en adrenaline in een job. Hij was vooral bang dat Ter Heide mijn honger niet ging stillen. Ik heb hem weten gerust te stellen dat de enorme switch in doelgroep mij niet zou doen hunkeren naar drukte en stress. Na enkele maanden het communicatieteam te vervullen, heb ik nog geen moment spijt gehad van mijn beslissing. Mijn hongergevoel is weggeëbd en heeft plaats gemaakt voor enorm veel goesting om mee te bouwen aan een warme thuis. Dit gezamenlijke doel spat er bij iedereen vanaf. Dus bedankt alvast voor het aangename en hartverwarmende welkom. Wat blijkt: een job waar mensen met een beperking de focus zijn, is mijn comfortzone."

Valentina Doukhopelnikoff,
medewerker communicatie

Gebruik de communicatiemailbox en heb drie keer meer kans op een snel antwoord

Heb je een communicatiegerelateerde vraag? Stuur deze dan in via communicatie@iglimburg.be. Zo heb je drie keer meer kans dat je vraag wordt opgevolgd, namelijk door Kari, Lili of Valentina.

Veerle Clerx

Ik ben Veerle Clerx, 53 jaar en nieuwe teamcoach middelen. Ik woon in Waterschei en ben mama van één dochter Lotte (21 jaar). Ons hartendiefje is onze mini-Maltezer, Beauty, van tien jaar oud. Ik wandel veel en hou van sporten, gezond en lekker eten, tuinieren en steden bezoeken. Gewoon genieten! Ik ben een open en positief ingesteld persoon.

Nieuwe uitdaging

Ik ben op 6 mei gestart in Ter Heide. Voorheen was ik tewerkgesteld in een bouwgerelateerde groot-handel waar ik verantwoordelijk was voor team magazijn en aankoop. Na 12,5 jaar was het tijd voor een nieuwe uitdaging, liefst eentje met een sociale toegevoegde waarde. Een vriendin bracht mij op

de hoogte van de vacature van teamcoach mid-delen. Tijdens mijn sollicitatiegesprekken bij Ter Heide voelde ik onmiddellijk de open en warme cultuur.

Hartelijke ontvangst

Ik ben zeer hartelijk ontvangen door een gemoti-veerd en bekwaam team. Ook tijdens de bezoeken aan de leefgroepen werd ik met open armen onthaald door bewoners en personeel. Zo fijn om direct te mogen ervaren hoe betrokken iedereen is en waarvoor we dit alles doen. Dank aan iedereen! Samen met team financiën willen we alle mogelijke ondersteuning bieden om onze bewoners een ge-lukkig en kwalitatief leven te geven.

Hoe Paul 'de tour van Paul' beleefde

De tour van Paul was als een personificatie van hoe Paul Ter Heide het liefste ziet. Eén grote, samenwerkende familie. Met de tour van Paul hebben we met z'n allen laten zien dat we kunnen samenwerken en toch onze authenticiteit kunnen bewaren. Elke etappe had dezelfde insteek: Paul laten voelen dat hij heel veel voor ons betekent. En dat hebben we gedaan, op de manier die het dichtst bij onszelf lag. Hoe Paul dit ervaren heeft, vertelt hij graag zelf.

De aankondiging van de tour

In december, toen aangekondigd werd dat er een Tour van Paul zou komen, raakte dat me diep. Het is moeilijk om precies uit te leggen wat dat moment met me deed. Het was bijzonder om voor de laatste keer in contact te komen met de bewoners en de medewerkers die ik altijd zo graag heb gezien. Alles was precies zoals ik me had voorgesteld: kleinschalig, intiem, samen met de medewerkers, bewoners, ouders en al die mensen die me zo nauw aan het hart liggen.

Een onverwachte emotionele reis

De tour maakte dit alles plotseling mogelijk en dat raakte me enorm. Het gaf me veel voldoening, maar bracht ook onverwachte emoties met zich mee. Naarmate de tour vorderde, voelde ik soms de zwaarte van telkens weer een stukje afscheid nemen. Ik wilde graag duidelijk maken hoe dankbaar

ik iedereen ben. Zelf geven is voor mij heel belangrijk. Daarom liet ik zien hoe bijzonder dit initiatief voor mij was, ook al voelde het onwennig aan. Elke etappe van de tour had zijn eigen unieke verhaal. Bij elke ontmoeting was het anders, maar wat ze allemaal gemeen hadden, was de oprechte vriend-

schap en warmte. Dat heb ik sterk ervaren en dat draag ik voor de rest van mijn leven in mijn hart mee.

Een nieuw hoofdstuk

Op deze manier een nieuw hoofdstuk van mijn toekomst binnenstappen, dat is fantastisch en iets wat ze me nooit

De belangrijke rol van ouders

Wie ik graag nog extra wil vermelden in mijn Ter Heideverhaal zijn de ouders. Zij zijn altijd een belangrijke schakel geweest en liggen voor mij, zoals men zegt, "in de bovenste schuif". Luisteren naar wat zij te vertellen hadden, hun betrokkenheid, daar heb ik veel van geleerd. Het kind dat ze aan onze zorg toevertrouwen, is hun kostbaarste bezit. Hoe moeilijk is het om die zorg over te dragen, want dat kind, daar draait hun hele leven om. Voor die ouders wilde ik echt iets betekenen.

Tijdens de viering met de ouders was ik met stomheid geslagen. Ouders die inmiddels de 90 lentes gepasseerd waren, kwamen me uitwuiwen. Onwaarschijnlijk en zo ontroerend. Wat ik daarvan heb gekregen, was zo mooi. Het heeft me enorm geraakt. Ik ben er als het ware 'voor gevallen'.

Het achterlaten van een erfenis

Wat ik los van de tour nog even kwijt wil, is dat ik heel dankbaar ben dat ik de ruimte kreeg om een boek te maken. Ik wilde zo graag iets achterlaten zodat mensen weten waar het Ter Heideverhaal begonnen is, hoe het evolueerde en waar het nu naartoe gaat. Ook dat heeft me de kans gegeven om op een waardige manier af te ronden.

Een nieuwe focus

Ik heb veel voor de organisatie gedaan, maar ik heb er zeker evenveel voor teruggekregen. Nu is het tijd om tot rust te komen, om aandacht te schenken aan mijn vrouw en mijn kinderen die ik meesleurde in mijn Ter Heideleven. Dat was voor hen niet altijd even gemakkelijk. Nu ligt mijn focus bij hen en verder zien we wel wat de toekomst nog met zich brengt.

meer kunnen afnemen. Toch moet ik toegeven dat ik nu ook blij ben dat het achter de rug is. Vorige week was het de laatste keer, samen met de ondersteunende diensten. Voor mij is er geen onderscheid tussen de verschillende diensten – zorgkundigen, technische dienst, ondersteunende dienst. Voor mij is het één familie die samenwerkt aan een gemeenschappelijk doel. Die gelijkwaardigheid vond ik heel belangrijk en dat heb ik tijdens de tour ook ervaren.

Loslaten en vooruitkijken

Nu is het tijd om los te laten. Ik maak in tussen geen deel meer uit van de directieploeg en ook dat was moeilijk. Ik heb het onlangs ook tegen Nadine gezegd:

"Loslaten vraagt tijd en gaat gepaard met veel emotie, maar ik ben klaar om de verantwoordelijkheden uit handen te geven. De toekomst is nu aan de nieuwe mensen. Zij moeten net als ik de kans krijgen om het verhaal verder te schrijven."

Waardering en vriendschap

Tijdens de Tour voelde ik me een bevoorrecht persoon. Het was soms een beetje ongemakkelijk, want ik sta niet graag in de spotlight. Van nature sta ik liever tussen de mensen en zeker niet boven de anderen. Samen doen, dat zal voor mij altijd belangrijk blijven. Het neemt natuurlijk niet weg dat ik erg blij was met de bijzondere warmte en de oprechte vriendschap.

Nieuwe stoel voor Colinda

Dankzij de Nordic Sensi Chair kan Colinda genieten van een unieke multizintuiglijke ervaring. De speciale stoel combineert namelijk schommelbewegingen, muziek en tactiele simulatie. Colinda krijgt dankzij de nieuwe aanwinst een veilig en geborgen gevoel.

Rust en ontspanning

Rust en ontspanning zijn zeer welkom in alle leefgroepen. Dankzij de vrijgevigheid van William, de papa van Colinda, kunnen bewoners van de Spar hier ook effectief van genieten. De Nordic Sensi Chair kan namelijk ingesteld worden op maat van de behoeften van elke bewoner. Colinda zelf geniet er alleszins enorm van om in deze stoel te zitten; ze wordt helemaal zen.

Gouden combinatie van zintuiglijke stimulaties

De stoel stimuleert verschillende zin-

tuigen van onze bewoners, waaronder gehoor, evenwicht, tastzin en spieren en gewrichten. Via een ingebouwde luidspreker onder de matras wordt muziek afgespeeld. De bas is niet alleen hoorbaar, maar ook voelbaar dankzij trillingen in de onderrug. Geen techno of drum & bass, de muziek werd speciaal ontwikkeld voor de gezondheidszorg. De gouden combinatie maakt van deze stoel een welgekomen toevoeging aan onze leefgroep.

Janne Foerier,
leefgroepmedewerker Spar 3

Lux Logistics trakteert Ter Heide tijdens 70ste verjaardag

Frietjes, ijsjes en goede muziek, meer moest het voor Jimmy, Erik en Eddy niet zijn. Zondag 19 mei brachten ze een bezoekje aan Lux Live, iets verderop in Borgloon, een feest ter ere van het 70 jarig bestaan van Lux Logistics.

Zonnige ontvangst

Zondagen zijn voor verwennerij. Althans voor Jimmy, Erik en Eddy, die hun zondagnamiddag spendeerden op Lux Live. Het terrein van transportbedrijf Lux

Logistics werd voor één weekend omgebouwd tot festivalterrein met foodtrucks, podia en randanimatie. Na de hartelijke ontvangst – iedereen wist wie Ter Heide was – nestelden we ons op het

buitenterras in de onverwachte zon. "Ter Heide in zijn natuurlijke habitat", Nadine Dethier sloeg de nagel op de kop.

Traktatie in alle vormen

Onze bewoners werden getrakteerd op frietjes, ijsjes, koffie en een live band. Al viel dat laatste het minst in de smaak. Jimmy's aandacht ging vooral naar de frietjes, die hij in recordtempo naar binnenspeelde. Eddy liet zich verleiden door de cola en Erik kon zijn ogen niet afhouden van de ijsjes.

We werden niet alleen verwend met lekkers, maar ook met een deel van de opbrengst. Ook Intesa, de Koninklijke Fanfare Hoop in de Toekomst, Voetbalclub Hand in Hand Hoepertingen en Chiro Hoepertingen konden meegenieten. Ook op de volgende verjaardag zijn we graag van de partij!

Kinderen van de Basisschool Den Dries beleven bijzondere middag met bewoners

Op een zonnige middag in maart bezochten de leerlingen van de 4de klas van de Vrije Basisschool Den Dries in Zichen-Zussen-Bolder de campus Henisberg in Tongeren. Dit bezoek stond in het teken van hun WO-lessen rond het thema mensen die extra zorg nodig hebben en het ervaren van inclusie en samenhangigheid.

Ontvangst en rondleiding

Bij aankomst ontvingen de kinderen een warm onthaal van de bewoners in Henis 3 en 4. Het was prachtig om te zien hoe ze op een spontane manier contact maakten met de bewoners. De bewoners genoten zichtbaar van de aandacht en de interactie met hen. Het klasje kreeg een rondleiding in Henis 3 en 4, de keuken en mochten proeven van de snoezelruimte. Ze waren blij om te zien hoe bewoners hier een thuis vinden en volop kunnen genieten van hun leven.

Afsluiter aan het bewegingspad

Na een leerzaam moment op het bewegingspad met de bewoners, was het tijd om even tot rust te komen en gezellig samen te zijn op de tuinbanken gesponsord door CERA. Het was een bijzondere ervaring om samen met rolstoelgebruikers de toestellen te gebruiken en te genieten van elkaars gezelschap.

Femke Vanhaeren, teamcoach Henis 3 en 4

Parkeet Hasselt organiseert estafetterun Hazelrun ten voordele van Ter Heide

Vrijdag 24 mei verzamelden zo'n 200 joggers verdeeld over 20 teams rond het gerechtsgebouw in Hasselt. Tijdens de Hazelrun zetten ze allemaal hun beste beentje voor om geld in te zamelen voor Ter Heide.

Estafetterun

Elk teamlid loopt een ronde van 850m in en rond het gerechtsgebouw en geeft daarna de estafettestok door aan het volgende teamlid. En zo blijven ze gaan, 3 uur lang. De 2 koplopers werken 17 rondjes af en lopen in totaal ruim 14 kilometer.

Het Ter Heide team

Jonas Meuwis en Ria Reymen vertegenwoordigen Ter Heide met verve. Samen met Annelies Vrancken wandelen ze ook een rondje in en rond het gerechtsgebouw. Aan de eindstreep worden ze opgewacht met een heus wit lint en ontvangen ze fier ieder een beker. Nu nog een lekker drankje en de namiddag is geslaagd.

Regen of geen regen, we blijven nafeesten

Het hele loopfeestje sluit af met een leuk feestje, musicaal begeleid door de coverband Cavemen.

En ook al zijn de weergoden erg gul met de regen, deze stevige lopers laten het niet aan hun hart komen en blijven genieten van de leukste covers. Duidelijk een publiek met een doel!

Samenwerking met de Vereniging Tuinliefhebbers Zonhoven (VTZ)

Binnenkort staat het minibos in bloei. En dat dankzij de Vereniging Tuinliefhebbers Zonhoven die samen met onze bewoners het minibos meer en meer vormgeven. Met de nieuwe tuinmaterialen, een schenking van Rotary Zonhoven, houden we onder andere het minibos spic en span. Tijdens een bezoekje van de Rotary aan onze campus trakteerden we beide verenigingen op taart en koffie.

Bloemen zaaien

Wie heeft er een dj nodig als je samen met een handvol zaadjes al plezier kunt beleven? In maart 2024 strooiden enthousiaste bewoners, onder begeleiding van VTZ, bloemzaadjes als confetti op een feestje waar iedereen welkom is.

Binnenkort, als de zon wat meer haar best doet, transformeert het minibos tot een kleurrijk paradijs. Hoe mooi om te zien hoe de bewoners en VTZ-leden lachten terwijl ze de bloemzaadjes in de aarde lieten vallen. Het bewijs dat tuinieren echt leuk kan zijn.

Een neus voor avontuur

Van peterselie tot bieslook, van tijm tot rozemarijn, de bewoners werden meegenomen op een geurige reis door de wereld van de kruiden. En laten we eerlijk zijn, wat is een wellness als je gewoon buiten kan zijn en de heerlijke geuren van vers geplante kruiden kan opsnuiven? Het was een waar neusavontuur terwijl de bewoners en VTZ-leden zich toediepen op het planten van deze smaakvolle kruiden.

Verse plantjes, nieuw materiaal

Al die nieuwe plantjes moeten ook verzorgd worden. Met de nieuwe

harken in al zijn vormen, cultivatoren, schoffels, kruiwagen en een tuinmand schieten de tuinvrienden zeker niets tekort. Ria, Christiane, Alvaro, Jos, Hendrik en Rudi konden niet wachten om het nieuwe tuingereedschap uit te testen voor de lens van de fotograaf van Het Belang van Limburg. Dankzij de nieuwe tuinmaterialen die Rotary Zonhoven cadeau deed, wordt zelfs onkruid wieden een feest.

Bezoekje van Rotary

En geen feest zonder taart en koffie. Als bedankje trakteerden de bewoners van het Woonerf de Tuinvrienden en de Rotary op vier verschillende taarten. Maar niet na eerst een rondleiding in het minibos, een proevertje van de kruidenbak en een bezoek aan het tuinhuis met tijdelijk zwembad (door de hevige regen). Ria inspecteerde de boel en zag dat het goed was. Al wil ze volgend jaar toch ook smurfentaart.

Hilde Steegmans,
activeringscoördinator Zonhoven

Rotary Borgloon schenkt Wellness Nordic Sensi Chair aan campus Tongeren

Op campus Tongeren is er reden tot vreugde dankzij de gulle steun van Rotary Borgloon Haspengouw, met de ondersteuning van Rotary Foundation. De bewoners van woonbuurt Henisberg kunnen sinds kort genieten van de Wellness Nordic Relax Chair. De stoel wiegt de bewoners stilletjes en zorgt voor tactiele stimulatie via het audiosysteem dat ingebouwd zit in de stoel.

Relaxen als de besten

Deze bijzondere stoel biedt bewoners een oase van rust en ontspanning. Met een ingebouwd audiosysteem wiegt de stoel hen zachtjes terwijl ze genieten van tactiele stimulatie, wat een gunstig effect heeft op hun welzijn en kwaliteit van leven. Dankzij het bijgeleverde kussen kunnen bewoners steeds goed gepositioneerd worden in de stoel.

De beleving is helemaal compleet met een aangenaam verzwaringsdeken. Omdat de Relax Chair gemakkelijk te verplaatsen is, kunnen de bewoners van alle zeven leefgroepen om de beurt genieten van een kalmerende zintuiglijke ervaring. In totaal kunnen een 70-tal bewoners zo genieten van dit klein gelukje.

Warme steun

Het is dankzij de vrijgevigheid van Rotary Borgloon Haspengouw dat deze aangename toevoeging mogelijk werd gemaakt. Hun warme steun

zorgt ervoor dat Ter Heide kan blijven inzetten op welzijn en levensgeluk voor zijn bewoners. Hartelijk bedankt voor deze mooie bijdrage!

Tips voor personen met een beperking

Boekentip: Ervaar-het-maar met ... knutselen

Ervaar-het-maar met ... knutselen van Thyra Koeleman is een praktisch boek boordevol knutseltips en -activiteiten voor mensen met een verstandelijke beperking, gebaseerd op de Ervaar-het-maar methode. Het hoogste doel hierbij is de ontwikkeling stimuleren op een speelse en creatieve wijze. Het boek biedt daarom heel wat knutselactiviteiten aan die uitdagend en aantrekkelijk zijn, waardoor zowel kinderen als volwassenen de kans krijgen al hun mogelijkheden te benutten. Het daagt je bovendien uit om op een creatieve manier in contact te komen met je kind/familielid en samen te zoeken naar dingen die hem/haar boeien.

Ben je op zoek naar fijne activiteiten om samen te beleven met je kind of familielid? Dan vind je in dit boek heel wat inspiratie terug voor deelnemers van alle niveaus. De nadruk ligt hier vooral op samen leuke knutselmomenten beleven.

LRV Pegasus Houthalen organiseert ruitertornooi ten voordele van Ter Heide

Al meer dan 35 jaar zet de Landelijke Rijvereniging Pegasus (LRV) zich in voor Ter Heide. Ook dit jaar organiseren ze op 15 en 18 augustus een feestelijk ruitertornooi ten voordele van de bewoners. Het belooft weer een prachtige editie te worden, dus zet de datum alvast in je agenda.

Spannend ruitertornooi

Dankzij de goede organisatie van voorgaande tornooien verwacht LRV Pegasus Houthalen ook dit jaar weer een mooie opkomst. Het belooft bovendien een spannend tornooi te worden waar heel wat te zien valt voor jong en oud, zowel tijdens de dressuurwedstrijden als bij het springen. Sinds 2021 heeft LRV Pegasus ook een G-werking die aan de startlijst werd toegevoegd.

Over de organisatie

LRV Pegasus is een erkende ruitervereniging met het accent op het toegankelijk en laagdrempelig maken van de sport. Ze focussen op drie disciplines: jumping, dressuur en eventing. De club zet zich ook al jaren in voor het goede doel. Traditioneel wordt een

deel van de opbrengst van dit tornooi geschonken aan de bewoners van Ter Heide. Dit jaar gaat de opbrengst naar de aankoop van een elektrische rolstoelfiets.

Zet de datum dus alvast in je agenda en ga op 15 of 18 augustus een kijkje nemen in Manege Bosscherhof in Zutendaal (Genkerweg 36, 3690 Zutendaal). De wedstrijden starten om 9.00 uur en de laatste eindigen om 18.00 uur.

Trek je fietspak aan en kom naar de Cambadag

Naar goede gewoonte kunnen sportievelingen eind september weer genieten van een avontuurlijk mountainbikeparcours tijdens de jaarlijkse Cambadag. Op zondag 22 september verwelkomt het Calluna Team je graag op de 19de editie van de Cambadag. Het belooft weer een prachtige editie te worden dus trek je fietsoutfit aan en geniet van de rit. Inschrijven kan vanaf deze zomer.

MTB-beleving voor jong en oud

Deelnemers kunnen weer kiezen tussen een uitdagend parcours van 32 km, 45 km of 55 km. Halverwege wordt bevoorrading voorzien. Ook de kinderen kunnen zich helemaal uitleven op een kidsparcours van 7 km dat ze, al dan niet samen met hun ouders, meerdere keren kunnen doorkruisen. Zoals steeds wordt bij de aankomst gezorgd voor een lekker hapje en een

drankje om de dorst te lessen. Vertrek en aankomst zijn voorzien op de Camba-terreinen.

Praktisch

Ben jij er graag bij? Dan zien we jou graag tussen 8 uur en 10.30 uur in de Woudstraat. De opbrengst van deze activiteit gaat naar de bewoners van Ter Heide. Digitale voorinschrijving is in de zomer mogelijk via de Vlaamse

Wielrijdersbond. Meer informatie over dit evenement en foto's vind je op www.callunateam.be.

Camba Gravel Ride

Nieuw dit jaar is de Camba Gravel Ride op zaterdag 21 september. De opbrengst van deze dag is ten voordele van vzw Kleine Prins. Vertrek en aankomst zijn ook voorzien op de Camba-terreinen in de Woudstraat.

Lopende zaken

Als bewindvoerder een uitnodiging krijgen van de vrederechter voor een 'onderhoud', dat is nu niet het aangenaamste bericht dat je in je brievenbus kan vinden. Je denkt dan dadelijk: wat heb ik nu verkeerd gedaan!

Dat dacht ik nog altijd toen ik de lift nam naar de tweede verdieping om me aan te melden bij de griffie. Daar kreeg ik de vriendelijke vraag om 'plaats te nemen' in de wachtzaal op het gelijkvloers.

Er was een harde bank, voor mij alleen, tegenover een lange muur volgestapeld met een paar rijen kartonnen dozen met daarbovenop pakken wc-papier tot tegen het plafond. Zoiets triviaals had ik in de wachtzaal van het vredegerecht niet verwacht! Ik moest er niet luid om lachen, maar toch wel meer dan een beetje. En dan ging de deur open en riep de vrederechter me plots naar binnen. Op dat ogenblik viel mij voor dat lachen geen betere uitleg te binnen dan: "Ik was uw rolletjes toiletpapier aan het bekijken." Waarop hij heel serieus antwoordde: "Ik kan u dat verklaren. Na de verkiezingen krijgen wij een regering in lopende zaken en dan zijn de budgetten voor deze rolletjes geblokkeerd. Wij zijn gewoon vooruitziend geweest. En ze staan hier, omdat er nergens anders plaats was. Dat is ... wat verwonderlijk, ja." De wc-rolletjes waren een goede introductie voor mijn gesprek dat tegemoetkomend, duidelijk verklaarend en kort was.

Daarna moest ik nog 50 kilometer terug naar huis rijden en had ik dus alle tijd om hierover wat na te denken.

Die rechter had tenminste een praktisch besluit genomen uit heel die verkiezingsparade: "Wat ze ook beloofd hebben en hoe lang ze er nog zullen over doen om daar iets van te realiseren, wij zullen niet in de problemen geraken in dit kleine, dagelijkse maar essentieel noodzakelijke domein."

Het is soms heel verwonderlijk en in dit geval belachelijk, maar aan de kronkels in je hersenen, daar heb je niet veel aan te zeggen. Ik dacht toen namelijk: ik heb me nu al weken rot geërgerd aan die verkiezingsliteratuur waar met geen woord gerept werd over 'het zorgwekkend tekort aan zorgverleners in de welzijnssector'. Waarom zouden ook wij niet kunnen denken aan een praktische conclusie? Kunnen wij als ouders, als familie ook op een of andere manier vooruitziend zijn en zelf proberen iets te doen aan het tekort aan zorgmensen in onze sector?

De grote oorzaken van dat tekort liggen ver buiten ons bereik: werkdruk, verloning, werktijden, fysiek zware job. Maar het gebrek aan aandacht voor de inzet die gevraagd wordt van zorgverleners, daar zit nog wel een mogelijkheid. Als we nu eens de rollen zouden omdraaien, die afstandelijke benaming 'ouders/personeel' zouden schrappen en die verhouding anders gaan bekijken. Het zijn gewoon twee groepen van mensen die allebei bekommerd zijn om hetzelfde kind, maar wel op verschillende momenten. De een volgt de ander op, vervangt dus de ander. Dan ga je met mekaar praten, dan

luister je naar mekaar. Dan is er niet alleen aandacht voor de verwachtingen van ouders maar ook voor de problemen van de mensen die onze zorgen delen. Als wij aandacht geven, dat zijn zoveel stemmen meer, dan wordt het geheel van de problematiek misschien ook aantoonbaar bij beleidsmensen. Ik bedoel, bij wie, na die 'regering in lopende zaken' het voor het zeggen zal hebben.

Dit zijn wensen die ook onder de noemer 'vooruitzien' thuishoren. Jammer genoeg kunnen ze niet, als de rolletjes van de vrederechter, aantoonbaar opgestapeld worden tot tegen het plafond.

R. Moeilijkmens

Een zoon met kernautisme: dagboek

We mogen meelesen in het dagboek van Els Motten, mama van Axel. Axel is een kind met kernautisme en een ernstig verstandelijke beperking.

Routine

Hou je vast want dit wordt saai. Inderdaad, dag in dag uit dezelfde routines, geen plaats voor improvisatie of "even geen zin", geen vakantiedagen of "zullen we eens ...". Want zo werkt dit voor ons, voor zijn broer, maar vooral voor Axel. Dus houden we het zo, houden we ons vast aan alle routines en gaat ons leven door. Of staat het stil?

Zeventien is hij intussen, onze Axel. Een lange, knappe kerel. En een blijde kerel ook, meestal goedgezind want hij stapt steeds met hetzelfde been uit bed, letterlijk. Praten doet hij niet (dyspraxie). Communiceren kunnen we intussen wél, met SMOG (Spreken Met Ondersteuning van Gebaren). Structuur geven we hem via een dagkalender met pictogrammen. En we 'lezen' hem. Zijn gezichtsuitdrukkingen, zijn kreetjes, zijn fladderen, springen, roepen. Maar ook de stiltes hebben allemaal een betekenis voor ons.

Dagverloop

Mama haalt Axel uit bed. Op weekdagen is dat om 7 uur: toilet, kattenwasje en hij dondert naar beneden. Papa kleedt hem aan, mama smeert twee boterhammen met boter (geen beleg of jam), een glas appelsap (geen melk of water), hij wacht ... Want voor alles heeft hij een cue no-

dig, een startsein. Dus "eet maar Axel" voor elk sneetje, "drink maar Axel" voor het appelsap en "ja, je mag van tafel". Het smogteken voor "jasje" volgt en dan wachten op de bus. Vijf dagen op zeven gaat hij naar de dagopvang Hof 1 in Hoepertingen. Goed gevulde dagen met taken, werkjes, POaH (Persoonlijk Onderwijs aan Huis), aanleermomenten, allemaal duidelijk gemaakt voor hem met een persoonlijke dagkalender. Ook vrije tijd wordt ingevuld en het toiletmoment ligt zelfs vast. Zelfredzaamheid is topprioriteit.

7.30 uur: zoon 1 is opgehaald.

8.00 uur: zoon 2 vertrekt naar school.

8.01 uur: mamatijd start. Dat betekent: was en plas, boodschappen, doktersbezoeken als mantelzorger voor ouders en tante, vrijwilligerswerk bij Kando en administratie. VAPH, CM, Hulpmiddelen, PAB-budget, assistente zoeken, aanvragen, procedures ... en wachtlijsten. Heimwee naar de 80-uren werkweek als zelfstandige in de familiezaak. Toegegeven, het 'nieuwe' leven is moeilijker maar wel belangrijker. Het welzijn van onze kinderen staat op het spel.

15.30 uur: Axel terug thuis. "Jasje uit", "schoenen uit", glas cola, bordje tomaatjes, sinaasappel of appel. Het lege bordje zet hij mooi terug op het aanrecht want dat is hem zo aangeleerd. Hij crost naar boven: groot toilet is boven, klein toilet beneden, dat heeft hij ooit eens zelf bescijst. Het alarmknopje 'ik ben klaar' gaat af, wij werken af en dan is het: "Je mag spelen". Hij glimlacht en kruipt in de zetel achter zijn tablet. Mama probeert haar tiener al eens achter dat scherm weg te halen. "Axel, gaan we naar buiten?" "Gaan we schommelen?" ... als mama de energie heeft.

18.00 uur: "Axel, eten". Hij schuift aan tafel, voorbeeldig wacht hij tot zijn bord-

je klaar is, stukjes om te prikken of te scheppen, "eet maar Axel" ... "Gedaan of nog?" Meestal volgt het smoggebaar 'nog', enkele keren en dan "gedaan". "Ja, je mag van tafel." Hij schuift zijn stoel weg en wandelt naar het toilet, ja, elke keer, behalve op verplaatsing. Terug naar zijn tablet, naar de huilende babytjes op YouTube, of de auto die alles stuk rijdt, of de mummie van Piet Piraat ... Opnieuw en opnieuw. Honderden keren hetzelfde filmpje zonder het beu te worden. Hij niet, wij wél, maar ingrijpen is uit den boze leert de ervaring, dat maakt hij je wel duidelijk met roepen, kloppen en stampen.

Dus Piet Piraat tot 21.30 uur: "Axel, tijd voor pyjama". Hij kleedt zich sinds kort zelfstandig om. Dat het even duurt nemen we erbij en dat zijn pyjama achterstevoren zit laten we zo. Hij schuift de rode pijl op zijn dagkalender een dagje verder en trekt naar boven met papa. Tanden worden gepoetst, kattenwasje, toilet en op dinsdag en zaterdag komt daar nog douche tussen gefietst. Axel kruipt in bed, tot 7 uur morgenvroeg. Wij kruipen in de zetel.

In het weekend

Weekenddagen stapt Axel zelf uit bed, om 8 uur, zonder wekker want hij heeft een bioritme als een klok. Wij worden gewekt door het 'toiletalarm boven'. Vier croissants en een glas cola is het weekend-brunchmenu, tablet staat op de planning tot nader order. Op zaterdag gaat hij een halfuurtje G-zwemmen en mama dus een halfuurtje koffiekletsen met collega-mama's. Op zondagavond is het frietjes bij moeke en opa. En dan start de week opnieuw ...

Extraatjes

De extra's maken we hem duidelijk aan de hand van picto's op zijn dagkalender. Dat kan de foto van de assistente

zijn met een picto van een auto (betekent uitstap), die hem elke veertien dagen vier uurtjes meeneemt voor een wandeling, een speeltuin ... Of de foto van de lieve vrijwilliger die hem met veel geduld heeft leren joggen en na zeven jaar (!) met Axel de 5 km van 'Dwars door Hasselt' heeft gelopen.

Wij zó trots, maar geen geschenk voor Axel. Weer een les geleerd: te druk, te veel prikkels, te weinig voorspelbaarheid en naar huis met een overprikkelde Axel. Hopen maar dat hij niet overgeeft. Hopen maar dat hij ooit nog wil joggen, want elke slechte ervaring trekt hij door. Zo associeert hij alle witte jassen met pijn en angst. Ook nagelknippen, aangeleerd door de POAH-leerkracht in Hof 1, dan getransfereerd naar thuis, dan door mama met hetzelfde stappenplan. Tot je één nageltje te kort knipt, kan gebeuren toch? En we zijn terug bij af. Of neen, we staan op min één: eerst opnieuw vertrouwen opbouwen en dan van voren af aan. Hetzelfde verhaal met haar knippen, van een gespecialiseerde kapper 30 km verder tot de tondeuse in de badkamer, een taakje voor papa, want mama kan het gekrijs niet aan. Hoe we Axel dingen hebben leren proeven wil ik je besparen, maar we zijn gekomen tot "Eén hapje Axel". Lusten is "nog", en niet-lusten is uitspuwen. Tot mama Axel leerde ja knikken en nee schudden, nu

wil hij zelfs niet meer proeven. En toch hebben we weer wat gewonnen: Axel kan nu aangeven wat hij wél of niet wil. Fantastisch toch!?

Met vallen en opstaan

Elk ding moet aangeleerd worden, hoe klein ook. Een rits doe je dicht in 5 stappen, al ooit over nagedacht? Gaat Axel dan nooit op ontdekking, probeert hij zelf niets uit? Tuurlijk wel, maar dan moet het meestal afgeleerd worden. En geloof me, dat vraagt nóg meer tijd en geduld. Heel soms kan iets spontaan uitdoven. Zoals het spuwen, dat is even spontaan en abrupt gestopt als het begonnen is. Overal en altijd – lees: elke twee seconden – spuwde Axel, net zoals in China. Maar ginder zit het wél in de cultuur.

Dat was de periode dat we zelfbewust in 'islatie' zijn gegaan. Die periode dat hier alles wat breekbaar was op 1,50 meter hoogte stond was zijn 'kapot' periode. En we hebben veel gewandeld en paniekerig gezocht in zijn weglopperperiode.

Tussen het buikgevoel van mama - "hier klopt iets niet" - de diagnose en vandaag zitten 17 jaren van vallen en opstaan, kruipen, iets breken, letterlijk en figuurlijk, tegen een muur botsen, recht krabbelen en opnieuw proberen. Die routines, bergen geduld, een bib aan boeken, de expertise van Hof 1, de nuch-

terheid en positiviteit van papa, de inzet en bijscholing van mama, de verdraagzaamheid van broer hebben ons tot hier gebracht. Wij hebben een gelukkige Axel, durf ik zeggen. Wij zijn in zijn wereld gestapt, hij kon niet naar de onze ...

En het mag gezegd: zijn wereld is eigenlijk mooier, simpel, geen na-ijver, geen prestatiedrang. Zo makkelijk kan het leven zijn ... als je de moeite doet om door zijn ogen te kijken.

Yin en Yang

We komen van ver en staan al zoveel verder dan we ooit durfden dromen na de diagnose. We hebben dingen opgeofferd maar andere dingen in ruil gekregen, ons toekomstbeeld bijgesteld, elkaar al eens verloren, maar altijd teruggevonden. Zoals Yin en Yang. Samen met Ter Heide schrijven we een handleiding, want die zat er niet bij, bij zijn geboorte. Intussen zitten we aan de zoveelste druk maar zolang hij leert, leren en (her)schrijven wij. En als onze inkt op is dan schrijft Ter Heide, hopelijk in een Hof 2, verder onder toezien oog van broer.

Els Motten,
moeder van Axel

Een bloemetje voor ... Arlette Meuwis & Peter Lognard

We besteden vaak veel aandacht aan dingen die niet goed lopen, maar staan niet altijd stil bij de mooie dingen die elke dag gebeuren. De ouders van Ter Heide zetten daarom mee hun schouders onder het delen van mooie verhalen en geven een schouderklopje waar nodig. Onder de rubriek 'Een bloemetje voor ...' zetten ze deze keer Arlette Meuwis en Peter Lognard in de bloemetjes.

Arlette Meuwis

Aim for the stars

Dankzij Arlettes visie "aim for the stars and reach for the moon" bereiken we altijd dat wat eerst onmogelijk lijkt. Denk aan de Midsummer Night Dinner & Dance: wat begon als een groot, bijna onbereikbaar project, heeft zij concreet gemaakt. Dankzij haar uniek idee en inzet zorgen we niet alleen voor gelukjes voor de bewoners van

Ter Heide, maar maken we Ter Heide ook zichtbaar voor een doelgroep die anders moeilijk te bereiken is.

Engagement en enthousiasme

Arlette heeft mensen geëngageerd: van de eigenaar van De Barrier tot de medewerkers van Ter Heide, iedereen is betrokken geraakt door haar enthousiasme en doorzettingsvermogen.

Het resultaat is een prachtig en goed uitgewerkt concept met een avondvullend programma. Het was een groot succes.

Wereld van verschil

Daarom een hele dikke merci, Arlette, ook namens de Gebruikersraad. Jouw inzet en passie maken een wereld van verschil voor ons allemaal.

Peter Lognard

Uitgebreid beleidsplan

Het beleidsplan betreft zes doelstellingen (domeinen) die allemaal geëvalueerd moeten worden door onder meer de vertegenwoordigers van de Gebruikersraad. Dit is een behoorlijk intensief werk.

1. Ter Heide moet continuïteit van zorg en ondersteuning garanderen.
2. Ter Heide moet beschikken over competente en gedreven medewerkers.

3. Ter Heide moet de levenskwaliteit van zijn bewoners voortdurend versterken en moet ervoor zorgen dat betrokken wordt vanuit de behoefte van de bewoners en vanuit zelfregie.

4. Ter Heide moet ervoor zorgen dat haar infrastructuur kwaliteitsvol is.

5. Ter Heide moet inspelen op tendensen in het voortdurend veranderende zorglandschap.

6. Ter Heide is financieel gezond.

Voorbereidend werk

Een bijzonder bloemetje voor Peter Lognard, stafmedewerker kwaliteit & stuurinformatie, voor de voorbereiding van alle documentatie en ondersteunende gegevens. Het heeft de evaluatie door een vertegenwoordiging van de Gebruikersraad samen met de directie heel erg geholpen.

Warme groet namens de Gebruikersraad

Werken bij Ter Heide: niet zonder vallen en dan weer opstaan

“Alle oude verhalen gaan verloren”, zegt Johan Albert, sinds 1 mei gepensioneerde kinesist bij Ter Heide. Om het tegendeel te bewijzen wijden we graag een volledige pagina aan zijn carrière. Een loopbaan die ooit vervroegd dreigde te stoppen. We kunnen een boek vullen met zijn verhaal, al moet je daarvoor wel tussen de regels door kunnen lezen.

39 jaar durende interim

Van sinterklaasfeest tot burgemeesterverkiezingen, Johan heeft ze allemaal meegemaakt. Meer nog, hij was bij vele evenementen een helpende hand. Nochtans was zijn decennialange aanwezigheid in Ter Heide niet zo vanzelfsprekend. “In het jaar 1985 startte ik via een vervangingscontract. Toen dat ten einde liep scheurde oud-collega Jos zijn achillespees, waardoor ik nog even kon blijven.” Na een succesvolle selectieprocedure voor de examencommissie werd zijn vervangingscontract ingeruild voor een voltijds contract als kinesist. Een job die veel meer is dan sport. De veelheid aan administratie deed Johan bijna de das om. “Ik wilde tot het uiterste gaan voor mijn bewoners. De dag dat ik mij hier niet meer volledig kon voor geven, ging ik eraan onderdoor. Ik verloor mij in het papierwerk, met enorm veel heimwee naar de essentie, de reden waarom ik in Ter Heide mijn hart verloor: mijn bewoners.”

Breekpunt als keerpunt

Dat Johan zijn breekpunt naderde viel enkele nauwlettende collega's op. Sanny

“Het warme thuis waar we naar streven, daar bouwen we allemaal elke dag aan mee.” ~ Johan Albert

Zwerts, paramedisch coördinator, collega-kinesist, zocht samen met hem een oplossing. Haar doel was om Johan gericht in te zetten daar waar hij uitblonk: bij de activering, zo dicht mogelijk bij de bewoners. “Door de begeleiding en in nauwe samenwerking met Johan zelf kregen we de Johan van vroeger terug”, volgens Sanny. Johan is op zijn beurt enorm dankbaar: “Dankzij de hulp kan ik met enorm veel positieve herinneringen en een warm gevoel terugblikken.”

Meest Memorabele Momenten

Johan neemt ons mee op zijn trip down memory lane en somt zijn Meest Memorabele Momenten op. Opvallend doorheen zijn dagdromen is de sfeer die er heerste.

- Stagiairs eindigden vroeger steevast met kleren aan het bad in op hun laatste dag.
- De carnavalstoet telde op zijn hoogtijdagen 30 wagens en trok langs alle

scholen van Zonhoven en Genk.

- Bewoners schitterden op het podium van een volle Limburghal tijdens de musical ‘Drie handen vol’ van Luk Beckaert voor het 15-jarig bestaan.
- De teambuilding van die tijd was de Opendeurdagen: dagen van verbinding tussen alle medewerkers. De wijnbar zat daar volgens Johan zeker voor iets tussen.

Hart voor ‘zijn’ bewoners

39 jaar vol ontwikkelingen, onvergetelijke events en veel wederzijdse liefde vult op één pagina. Dat is een hele opgave. Een nog grotere uitdaging is Ter Heide voorgoed vaarwel zeggen, daarom blijft Johan tijdens zijn pensioen actief als vrijwilliger. Vandaag vind je hem nog steeds bij de paarden, op de fiets en in de jury van de Inclusieve Bedrijfschallenge. Kortom, overal waar ‘zijn’ bewoners zijn.

Dora Van de Wauw, bewoner Berg 1

17 juli 1958
20 maart 2024

Lieve Dora,
35 jaar geleden heb ik je leren kennen in de Spar in Zonhoven. En ja, het klikte wonderwel tussen ons. Tien jaar later zijn we samen verhuisd naar Berg 1 in Tongeren. Ik werd jouw mentor en samen hebben we heel wat mooie tijden beleefd. De Teletubbies waren jouw grootste liefde. Altijd was je bezig met Poo'ke en Tinky Winky of was je aan het bladeren in je boekjes. Rolstoeldansen, zwemmen, wandelen, fietsen, naar de logo, een bezoekje van Joke ... Je genoot er allemaal van en was er graag bij. Het hoogtepunt van iedere dag was samen naar 'Thuis' kijken met een tasje koffie. Een heerlijke afsluiter van de dag!

Op kamp gaan was iets waar je altijd naar uitkeek, want dat was jouw vakantie. Ons laatste mini-kamp samen aan zee met Liliane, Adriana, Ingrid en Marijke was er eentje om te koesteren. Dé top-zomeractiviteit van het jaar was echter wanneer je mee naar Bilzen mocht om bij je mentor thuis een hapje te eten of iets drinken, samen met Annie. En natuurlijk mogen we het jaarlijkse kerstfeestje met Hilde niet vergeten. Zij zorgde ervoor dat Kerst voor jou ook echt een feest mocht

genoemd worden!

Met je oprechte lach en ongelooflijk doorzettingsvermogen veroverde je vele harten. Maar geduld was niet echt aan je besteed. Wanneer je op de bel had geduwd, moesten we je onmiddellijk op je wenken bedienen. We hebben dat altijd met heel veel plezier gedaan!

De laatste maanden ging je gezondheid snel achteruit. Het ademen werd moeilijker en de pijn werd je vaak te veel. Je ging naar het ziekenhuis in de hoop om wat meer comfortzorgen te krijgen, maar plots ging het heel snel en ben je in alle rust van ons heengegaan.

Dora'ke, voor de eerste keer heb je ons in snelheid gepakt, want binnenkort gaan we met drie collega's samen op pensioen. Weinig woorden, maar heel veel liefde hebben we elkaar gegeven. We gaan je missen, maar we kijken in gedachten nog iedere dag samen naar 'Thuis'.

Dikke kus, je mentor Josette ('Hosette', zoals jij dat zo mooi kon zeggen).

De bewoners en collega's van Berg 1

Kevan Degeest, bewoner Linde 5

17 augustus 1986
19 mei 2024

Na bijna 18 jaar goede zorg bij je ouders, kwam je op 4 juli 2004 naar Ter Heide. Huis 8 werd toen je nieuwe thuis. Het was voor jou en ook voor je ouders een hele aanpassing. Al vlug leerden we je kennen als een leuke, actieve, speelse jongeman die gek was van muziek! Get Ready, dat was je grote idool. Als wij "Mijn liefde voor jou is ..." voor je zongen, was "diep, zo diep Kevan!" steevast je antwoord. Maar niet alleen de Vlaamse schlagers konden je bekoren. Ook de muziek op Studio Brussel en meer bepaald de jingles zong je altijd luidkeels mee.

Je was er altijd graag bij. Dikwijls liep je als een schaduw achter je begeleiders aan. Ook van de grote drukke activiteiten zoals de carnavalstoet kon je toen enorm genieten. Een openstaande keukendeur werkte ook altijd als een magneet. Zag je deze dan probeerde je heel dikwijls stiekem achter onze rug naar buiten te gaan.

In 2008 kwam je, na een korte tussenstop op Brik 3, terecht op Linde 2. Daar merkten we al dat je het moeilijker kreeg met de drukke activiteiten waar je vroeger zo van genoot. Toch liet je je nog graag opvallen met je stem. Als er ergens een gesprek gevoerd werd, kwam je er altijd bijstaan om je mening te laten horen. Ook het kamp was altijd een hoogtepunt voor jou. Onze jaarlijkse bezoeken met de leefgroep bij je ou-

ders thuis mochten niet ontbreken. Zo konden ook je grootouders nog eens van je aanwezigheid genieten. Ook je ouders kwamen nog steeds twee keer per week op bezoek en namen je dan altijd mee om gezellig samen van de maaltijd te genieten die ze gemaakt hadden. Dit kon niet gebeuren zonder dat je er piekfijn uitzag. Die woensdag- en zondagavonden waren heilig voor jullie alle drie. Je fleurde altijd op als je hen zag binnenkomen in de leefgroep.

Op 21 januari 2013 werd Linde 5 geopend. Dit zou je laatste leefgroep worden. Hier konden we van je aanwezigheid genieten tot het laatste moment. In de zomer van 2023, rond de tijd van je verjaardag, kregen we te horen dat je ernstig ziek was. Het werd snel duidelijk dat niemand je kon helpen. Eind april 2024 ben je nog mee geweest met Linde 5 op kamp. Rond die periode merkten we ook de eerste tekenen van achteruitgang. Eten en drinken werd steeds moeilijker, maar je bleef vechten! Tot zondag 19 mei. Je besloot dat het genoeg was en dat het tijd was om naar je oma en opa te gaan die boven op je wachtten.

Wij, begeleiding, je medebewoners en co-sturing gaan je erg missen. En weet ... onze liefde voor jou is diep zo diep, Kevan!

Linde 5

Een bezig voorjaar

2024 dendert maar door. Ondanks de vele natte en winderige dagen zitten we al bijna in de helft van het jaar. Hopelijk hebben de weergoden wat beters in petto voor de komende zomermaanden. Iedereen – en zeker onze bewoners in Ter Heide – snakt ernaar om naar buiten te kunnen en wat warmte te voelen. Ook binnen de Gebruikersraad is er weer heel wat werk verzet.

Financieel gezond

We hebben mogen constateren dat Ter Heide zijn financiële zaken voor 2023 weer eens goed op orde had. Met dank aan Patricia Bollen, financieel directeur, om dit zo helder en beknopt voor te stellen. En dit is ook een geruststelling voor alle gebruikers en hun familie.

VAPH Beleidsplan

We waren met een afvaardiging uit de Gebruikersraad ook intensief betrokken bij het geven van onze feedback op het VAPH Beleidsplan 2023. Vanuit het VAPH worden een aantal indicatoren opgegeven waarvoor Ter Heide zich moet engageren met concrete actieplannen om een continue en kwaliteitsvolle zorg te bieden aan de bewoners.

Ter Heide moet continuïteit van zorg en ondersteuning garanderen. Daarvoor is de inzet van competente en gedreven medewerkers in een kwaliteitsvolle infrastructuur noodzakelijk. Bovendien moet men erover waken dat Ter Heide niet alleen financieel gezond is, maar ook inspeelt op wat er gebeurt in een voortdurend veranderend zorglandschap. De levenskwaliteit van de bewoners voortdurend versterken,

vertrekkend vanuit de behoeften van de bewoners en om zelfregie zoveel mogelijk een kans te geven, is erg belangrijk.

Dit zijn allemaal elementen die wij als Gebruikersraad volledig onderschrijven. Er zijn natuurlijk altijd verbeterpunten en we hebben vanuit de Gebruikersraad onze aanbevelingen gedaan die door de directie in het Beleidsplan zijn opgenomen. Het is trouwens een vereiste van het VAPH dat de input wordt gevraagd van de vertegenwoordigers van de gebruikers.

Voortgang in het Masterplan

Ondertussen schieten de bouwwerken op campus Genk en Zonhoven goed op en kunnen dit najaar woonbuurt Eik en Berk verhuizen. Campus Genk volgt in januari.

Speciale evenementen

Er worden bovendien heel wat activiteiten met en ten voordele van onze bewoners georganiseerd. Toch willen we er twee speciaal vermelden. Onder impuls van Arlette Meuwis werd op 21 juni de geslaagde Midsummer Night Dinner & Dance in De Barrier georganiseerd ten voordele van Ter Heide. Degenen die er waren, hebben geno-

ten en bijgedragen aan kleine gelukjes voor onze bewoners. En in de Inclusieve Bedrijfschallenge konden meer dan 40 bewoners zich sportief uitleven op hun manier samen met ploegen van bedrijven. Iedereen vond het een bijzonder positieve en inclusieve ervaring die zeker voor herhaling vatbaar is.

Afscheid van Paul Geypen

Ten slotte hebben we afscheid genomen van Paul Geypen, onze vroegere directeur, die met pensioen gaat. Het was een memorabele afscheidsreis die hem langs alle woonbuurten bracht en alle mensen die hem heel nauw aan het hart liggen. Paul heeft al zijn herinneringen aan zijn tijd in Ter Heide gebundeld in een erg mooi boek. Zo blijft hij toch nog een beetje bij ons. Paul, nog eens heel erg bedankt voor alles wat je hebt mogen betekenen voor Ter Heide. Geniet van deze nieuwe fase in je leven!

Erwin Bruninx en Christel Vallé,
covoorzitters van de Gebruikersraad

Geboorten

Arne, zoontje van **Nathalie Leën**
(leefgroepmedewerker Huis 7, Genk)
en **Mario Cadau**

Bo, dochtertje van **Elien Welkenhuysen**
(verpleegkundige Heuvel/Berk-Spar, Genk
& Zonhoven) en **Joffrey Kenens**.

Floris, zoontje van **Femke Vincent**
(leefgroepmedewerker Hof 1, Borgloon)
en **Sander Neven**

Georges, zoontje van **Lore Vandeweert**
(ergotherapeut woonbuurt Ven, Zonhoven)
en **Geordy Noterman**

Hidde, zoontje van **Claudia Simonon**
(leefgroepmedewerker Linde 3, Zonhoven)
en **Ben Theuwissen** (leefgroepmedewerker
Huis 6, Genk)

Loeka, dochtertje van **Joyce Hendrickx**
(medewerker nachtdienst Midden-Limburg) en
Alessio Piscopo (leefgroepmedewerker Spar1)

Overlijdens

Dora Van de Wauw
(bewoner Berg 1, Tongeren)

Georges Mulleners
vader van **Bernardine Mulleners**
(bewoner Meers 2, Borgloon)

Kevan Degeest
(bewoner Linde 5, Zonhoven)

Lis Vermeulen
moeder van **Inge Franssen**
(leefgroepmedewerker Ven 6, Zonhoven)

Maria Withofs
moeder van **Sonja Roy**
(leefgroepmedewerker Spar 2, Zonhoven)

Nieuwe medewerkers

Sinds maart 2024 zijn een aantal nieuwe medewerkers Ter Heide komen versterken. De volgende personen heten we dan ook van harte welkom in onze organisatie:

Antonella Petrella
Berna Ilbas
Britt Paulus
Caroline Nowakowski
Jedidia Roose
Jenny Sulter
Jorn Vande Reynd
Julie Van Loo
Lebna Karkaje
Lindsey Brien
Nathalie Tombal
Maya King
Martyna Skrabania
Selina Oudermans
Sjoukje van de Mortel
Valentina Doukhopelnikoff
Veerle Clerx
Veerle Vandommele
Veerle Verspecht
Wim Vanotterdijk

leefgroepmedewerker Berk 3
ergotherapeut & leefgroepmedewerker Heuvel
leefgroepmedewerker Huis 2
leefgroepmedewerker Spar 2
verpleegkundige Brikhof
medewerker grootkeuken-kok
teamcoach grootkeuken
leefgroepmedewerker Henis 5
leefgroepmedewerker Linde 3
leefgroepmedewerker Berg 6
medewerker aankoop en budgettering
leefgroepmedewerker Eik 3
leefgroepmedewerker Brik 1
leefgroepmedewerker Spar 1
logopedist Oase
medewerker communicatie
teamcoach financiële middelen
leefgroepmedewerker Berg 6
leefgroepmedewerker Berk 2
leefgroepmedewerker Huis 5

Zonhoven
Genk
Zonhoven
Zonhoven
Borgloon
Zuid-Limburg
Midden-Limburg
Tongeren
Zonhoven
Tongeren
Genk
Zonhoven
Borgloon
Zonhoven
Zonhoven
Genk
Genk
Tongeren
Zonhoven
Genk

Gepensioneerde medewerkers

Agnes Paulussen
Frieda Steyls
Hilda Blockken
Ingrid Knapen
Johan Albert
Josette Thijs
Lucien Hauben
Marijke Cosemans
Marijke Ory
Marina Cleuren
Patrick Vreven
Romain Daerden

leefgroepmedewerker Eik 1
leefgroepmedewerker Spar 1
leefgroepmedewerker Eik 2
leefgroepmedewerker Berg 1
kinesitherapeut woonbuurt Brikhof/Henisberg
leefgroepmedewerker Berg 1
medewerker technische dienst
leefgroepmedewerker Berg 1
medewerker grootkeuken
leefgroepmedewerker Henis 5
medewerker technische dienst
medewerker technische dienst

Zonhoven
Zonhoven
Zonhoven
Tongeren
Borgloon & Tongeren
Tongeren
Tongeren
Tongeren
Borgloon
Tongeren
Borgloon
Genk

Het plezier van buiten zijn

Zon op je gezicht, wind in je haar en de geur van vers gemaaid gras – wat is er fijner dan buiten zijn? Bij Ter Heide weten we als geen ander hoe belangrijk het is om onze bewoners te betrekken bij het buitenleven. Niet alleen omdat het gezond is, maar vooral omdat het zoveel plezier brengt!

Er gaat niets boven een frisse neus halen. Een wandeling door het bos, een fietstocht langs de velden, of gewoon gezellig vertoeven in het snoezelbos. De natuur heeft een kalmerende werking en biedt een welverdiende ontsnapping aan de dagelijkse routine. Bewegen in de buitenlucht heeft tal van voordelen. Het bevordert niet alleen de

fysieke gezondheid, maar ook het geestelijk welzijn. Tijdens onze activiteiten zien we hoe onze bewoners opbloeien. Het is prachtig om te zien hoe een middagje buiten zoveel positieve energie kan brengen. Dus trek die wandelschoenen aan, pak je zonnehoed of je paraplu en kom naar buiten. De wereld wacht op je.

Wist je trouwens dat dit jaar, zaterdag 5 en zondag 6 oktober, al het tiende jaar is dat Levensloop in Genk plaatsvindt? Sluit jij je aan bij het Ter Heideteam? Wandel, fiets of loop een uurtje met ons mee. Dit jaar toveren we een prachtig zonnebloemtapijt en jij kunt meehelpen. Zaai nu al één of meerdere zonne-

bloemen en breng ze de dag zelf mee. Nog even een kleine oproep: heb jij een nieuwtje dat je graag deelt? Laten we eerlijk zijn, wie houdt er niet van een goed verhaal? Of je nu een hartverwarmend moment hebt meegemaakt, een grappige anekdote hebt om te delen, of een klein gelukje dat je dag heeft gemaakt – we willen het horen! Binnen onze organisatie en ver daarbuiten schuilen prachtige verhalen die wachten om verteld te worden. Dus aarzel niet om jouw verhaal te delen. Wij gaan er samen met jou mee aan de slag.

Al jouw nieuwtjes zijn in de volgende editie van Ter Heide nieuws zeer welkom bij kari.feys@terheide.be tot en met 19 augustus. Je kan ook steeds terecht bij de leden van de redactieraad:

Genk: lili.bette@terheide.be

Zonhoven: kari.feys@terheide.be

Borgloon: cynthia.gilissen@terheide.be

Tongeren: leon.van.es@terheide.be

P.S.: Herkende jij de persoon op deze foto uit de oude doos of wil je een gokje wagen? Het antwoord zit verstopt in deze Ter Heide nieuws.

Colofon

Ter Heide nieuws

Nr. 2, 2024, verschijnt 4 maal per jaar

Redactieraad:

Kari Feys, Leon Van Es, Cynthia Gilissen, Isabelle Saint-Georges, Lili Bette en Valentina Doukhopelnikoff

Grafische vormgeving:

Gert Vos & Bart Hiemeleers (Gezel)

Verantwoordelijke uitgever:

Nadine Dethier, Klotstraat 125, 3600 Genk

Kantoor afgifte:

Hasselt 1 B-789

Ter Heide campus Genk

Klotstraat 125, 3600 Genk
Tel. 089 32 39 30, Fax. 089 30 62 50

Ter Heide campus Zonhoven

Jacob Lenaertsstraat 33, 3520 Zonhoven
Tel. 011 81 94 00

Ter Heide campus Brikhof

Brikhof 68, 3840 Borgloon
Tel. 012 26 08 50

Ter Heide campus Henisberg

Baversstraat 32, 3700 Tongeren
Tel. 012 39 83 80, Fax. 012 39 83 99

Kalender

Ruitertornooi LRV Pegasus Houthalen
15 & 18 augustus 2024
Manege Bosscherhof (Zutendaal)

Motorrun
8 september 2024
Campus Zonhoven

Cambadag
22 september 2024
Cambaterreinen

Patton Drive
29 september 2024
Campus Borgloon

Hartelijk welkom